EUROOPA KOMISJON

Brüssel 10.12.2010
KOM(2010) 738 lõplik

2010/0354 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1234/2007 turustamisstandardite osas

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Kvaliteedipakmesse kuuluvate ettepanekutega soovitakse kehtestada järjekindel põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika, millega parandatakse põllumajandustootjate võimalusi esitada teavet oma toodete omaduste ja tunnuste kohta ning võimaldatakse tarbijail saada vajalikku tooteteavet. Kvaliteedipakme moodustavad:

– ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus põllumajandustoodete kvaliteedikavade kohta [KOM(2010) XXXX];

– ettepanek muuta määrust (EÜ) nr 1234/2007 (ühine turukorraldus) põllumajandustoodete turustamisstandardite osas [KOM(2010) XXXX];

– suunised põllumajandustoodete ja toiduainete vabatahtliku sertifitseerimise süsteemide arendamise ja käitamise parimate tavade kohta [K(2010) XXXX] ning

– kaitstud päritolunimetuse (KPN) või kaitstud geograafilise tähisega (KGT) koostisainet sisaldava toidu märgistamise suunised [K(2010) XXXX].

1.1. Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Põllumajandusettevõtjaile ja põllumajandustoodete tootjaile avaldab mõju konkurentsisurve, mis tuleneb poliitikareformist, üleilmastumisest, jaekaubandussektori tingimisvõime suurenemisest ja majandusolukorrast. Samal ajal nõuavad tarbijad üha rohkem autentseid toiduaineid, mis on toodetud teatavaid traditsioonilisi tootmismeetodeid kasutades. Euroopa Liidu põllumajandustootjate toodang peaks olema kvaliteetne ja mitmekesine, et suuta seda nõudlust rahuldada ja püsida konkurentsis.

Selleks et tarbijad ja ostjad saaksid põllumajandustoodete omaduste ja toomisviisi kohta vajalikku teavet, peavad tooted olema korralikult ja usaldusväärselt märgistatud. Euroopa Liidu põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika üks tähtsamaid ülesandeid on luua vahendid, mille abil pakkuda ostjaile ja tarbijaile teavet toodete omaduste ja tootmisviisi kohta ning kaitsta neid ebaausate kaubandusvõtete eest.

Enamik vajalikest vahenditest on Euroopa Liidul juba olemas, kuid sidusrühmadega peetud arutelude ja analüüside tulemusel selgus, et neid saab muuta veelgi paremaks, lihtsamaks ja järjekindlamaks. Kvaliteedipakme eesmärk on täiustada liidu kvaliteedialaseid õigusakte ning parandada riikliku ja erasektori sertifitseerimiskavade toimimist, muutes nad lihtsustamaks, läbipaistvamaks ja arusaadavamaks ning suurendades nende muutustega kohanemise võimet ning vähendades nendest tulenevat koormat tootjaile ja haldajaile.

1.2. Üldine taust

1990test aastatest saadik on liidu põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika tuginenud kolmele tervet liitu hõlmavale kavale, milleks on kaitstud geograafiliste tähiste ja

kaitstud päritolunimetuste kava, mahepõllunduse kava ja garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste kava. Lisaks on ühise põllumajanduspoliitika alusel loodud liidu turustamisstandarditest koosnev õigusraamistik ausa konkurentsi ja turu sujuva toimimise tagamiseks. Liidu standarditele ja kavadele lisaks on viimase kümne aasta jooksul tekkinud palju sertifitseerimiskavu erasektoris. Nende eesmärk on tagada, et tarbijale pakutakse kaupu, millel on lisaväärtust andvaid omadusi ja tunnuseid, ning teostada sertifitseerimist, et saavutada miinimumstandarditest kinnipidamine.

Kaitstud geograafiliste tähiste ja kaitstud päritolunimetuste kava ümbersõnastamise käigus võttis komisjon 2006. aastal eesmärgiks vaadata läbi määruse toimimine ja seada sihid selle edasiarendamiseks[1].

2007. aastal peeti suur toidu kvaliteedisertifitseerimise ja põllumajandustoodete lisaväärtuse alane konverents, millel olid esindatud igat tüüpi kvaliteedikavad. Konverentsi tulemusel koostati 2008. aastal põllumajandustoodete kvaliteedipoliitikat käsitlev roheline raamat[2], millele reageerisid põhjaliku vastukajaga enam kui 560 huvirühma ja mille alusel 2009. aastal koostati põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika teatis[3]. Viimases esitati järgmised strateegilise eesmärgid:

– parandada põllumajandustootjate, ostjate ja tarbijate vahelist põllumajandustoodete kvaliteeti käsitlevat teabevahetust;

– suurendada Euroopa Liidu põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika meetmete sidusust ning

– teha põllumajandusettevõtjatele, tootjatele ja tarbijatele lihtsamaks eri kavade ja märgistuse mõistete kasutamine ja nendest arusaamine.

1.3. Valdkonnas kehtivad õigusnormid

Euroopa Liidu õigusaktidega on loodud põllumajandustoodete ja toiduainete **geograafiliste tähiste** ja päritolunimetuste kaitsmise süsteem. Euroopa Liidu ühtne reguleeriv raamistik loodi aastal 1992. Selle kohaselt hakati registreerima teatavas piirkonnas teatavate tunnustatud tootmisviise kasutavate tootjate toodetud ja spetsifikaadile vastavate põllumajandustoodete ja toiduainete väärtuslikke nimetusi[4].

Samal 1992. aastal loodi traditsiooniliste eritunnuste kava raames traditsioonilise koostise ja traditsioonilisel viisil toodetud traditsioonilise toidu register[5].

---

1 Euroopa Liidu Nõukogu (põllumajandus ja kalandus) 20. märtsil 2006. aastal toimunud 2720. koosoleku protokolli kavand (7702/06 ADD1).

2 KOM(2008) 641, 15.10.2008.

3 KOM(2009) 234, 28.5.2009.

4 Nõukogu määrus (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (ELT L 93, 31.3.2006, lk 12). Selle määrusega tunnistati kehtetuks ja asendati määrus (EMÜ) nr 2081/92. Loodud on ka veinisektori ning piiritusjookide ja aromatiseeritud veinide geograafiliste tähiste kavad.

5 Nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 509/2006 põllumajandustoodete ja toidu garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste kohta (ELT L 93, 31.3.2006, lk 1).

Mis puudutab turustamisstandardeid, siis need on kehtestatud paljude peamiselt sektoripõhiste õigusaktidega – nõukogu ja komisjoni määruste ja direktiividega.

Turustamisstandarditega reguleeritavate vabatahtlike kvaliteedimõistetega tagatakse, et tootele lisaväärtust andvaid omadusi ja tootmisviisi iseärasusi kirjeldatavaid mõisteid turul ei kuritarvitata. Lisaks aitavad need mõisted tarbijail hinnata toodete omadusi.

1.4. Kooskõla muude poliitikavaldkondadega

Põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika kuulub ühise põllumajanduspoliitika valdkonda. 2013. aasta järgset poliitikat käsitlevas komisjoni hiljutises teatises[6] on loetletud mitu suurt eesmärki, mille hulka kuulub maapiirkondade põllumajandustootmise mitmekesisuse säilitamine ja konkurentsivõime parandamine. Põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika aitab kaasa nende ülesannete täitmisele. Selle poliitikaga aidatakse parandada ELi põllumajanduse konkurentsivõimet, mis omakorda on üks ELi majanduse üldise konkurentsivõime suurendamise olulisematest teguritest. Seega on põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika kooskõlas ka 2020. aasta Euroopat käsitlevas teatises[7] esitatud prioriteetidega.

Käesolev ettepanek on seotud tarbijakaitse- ja teabepoliitika ning väliskaubanduspoliitikaga. See on kooskõlas ka siseturu ja ausa konkurentsi põhimõtetega.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

2.1. Konsultatsioonid

Palju konsulteeriti sidusrühmadega. Olulisimad arutelud peeti põllumajandustoodete kvaliteedi nõuanderühmas ja rohelise raamatu üle peetud konsultatsioonide raames[8]. Arutelud tipnesid 2009. aasta märtsis peetud kõrgetasemelise konverentsiga, mille korraldas eesistujariik Tšehhi. Ministrite nõukogu esitas oma järeldused[9] teatise kohta 2009. aasta juunis toimunud koosolekul. 2010. aasta märtsis võttis Euroopa Parlament vastu resolutsiooni „Põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika: millist strateegiat kasutada?"[10]. Omas arvamuse esitasid ka Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee[11] (jaanuaris 2010) ning Regioonide Komitee[12] (veebruaris 2010).

---

6 KOM(2010) 672 (lõplik), 18.11.2010.
7 KOM(2010) 2020, 3.3.2010.
8 15. oktoobrist kuni 31. detsembrini 2008.
9 Vt http://register.consilium.europa.eu/pdf/et/09/st10/st10722.et09.pdf.
10 Vt http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0088&language=ET&ring=A7-2010-0029.
11 Vt http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=ET.
12 Vt http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cdr\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=ET.

2.2. Arutelude põhitulemused

Sidusrühmad kiitsid 2009. aasta teatises esitatud suunad üldiselt heaks. Peamised seisukohad olid järgmised:

– Vastu oldi päritolunimetuste ja geograafiliste tunnuste süsteemi lihtsustamisele kaitstud päritolunimetuste kava ja kaitstud geograafiliste tähiste kava ühendamise teel. Enamik sidusrühmi, välja arvatud veini- ja piiritusjookide sektor, pooldasid olemasolevate süsteemide (veini, piiritusjookide, aromatiseeritud veinijookide ning põllumajandustoodete ja toiduainete kavad) ühendamist. Komisjonil soovitati süsteeme muuta veelgi lihtsamaks, selgemaks ja järjekindlamaks ning edendada päritolunimetuste ja geograafiliste tunnuste rahvusvahelist tunnustamist.

– Garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste puhul toetati peaaegu üksmeelselt kava allesjäämist. Eriti rõhutati kava võimalusi ja tähtsust nende toojate jaoks, kelle traditsioonilisi tooteid geograafiliste tähiste kava ei hõlma. Mõned sidusrühmad tegid ettepaneku muuta kava järjekindlamaks ja seda lihtsustada, eeskätt kaotades võimaluse nimi registreerida ilma seda reserveerimata. Päritolunimetuse ja geograafilise tähisega toodete tootjaid esindavad rühmad tegid ettepaneku, et kavad võiksid olla avatud ka sellistele toodetele, mille valmistamisel on kasutatud päritolunimetuse ja geograafilise tähisega tooteid.

– Sidusrühmad pooldasid üldiselt turustamisstandardite lihtsustamist, tootmiskoha märkimist ning vabatahtlike kvaliteedimõistete kava edasiarendamist.

– Esitati ka üleskutse lahendada nende väiketootjate probleemid, kellele päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste ning garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste kavas osalemine käib üle jõu.

2.3. Mõju hindamine

Pärast 2009. aasta teatise avaldamist ning selle kohta tagasiside saamist viidi läbi kaks hindamist, et selgitada välja teatises osutatud valikuvõimaluste mõju. Hindamine hõlmas päritolunimetusi, geograafilisi tähiseid ning garanteeritud traditsioonilisi eritunnuseid.

Analüüsi tulemusel esitati kaalukaid põhjendusi selle kohta, et **geograafiliste tähiste** kava peaks olema üleliiduline ning jäeti kõrvale muud võimalused, kuna need ei oleks olnud tõhusad ega tulemuslikud. Kõrvale jäeti näiteks sektori kaas- ja koosreguleerimine, Euroopa tasandil meetmete võtmata jätmine, kaitsmine rahvusvahelise Lissaboni lepingu[13] kaudu, asendamine liikmesriikide tasandil geograafilistest tähistest teatamise kavaga ning kaitse senise ühenduse ühise kaubamärgiga. Mõju hindamise tulemusel selgus, et süsteemi keerukust on võimalik märkimisväärselt vähendada, ühendades põllumajandustoodete ja toiduainete kava ning alkohoolsete jookide kava, säilitades kummagi süsteemi eripärad. Kuid selle valikuvõimaluse puhul võeti arvesse teatavate sidusrühmade vastuseisu.

---

[13] Registreeritud päritolunimetuste kaitse ja nende rahvusvahelise registreerimise Lissaboni leping (1958).

Hinnaandmete analüüsi tulemusel selgus, et tootjad saavad kaitstud päritolunimetuse (edaspidi „KPN”) ja kaitstud geograafilise tähisega (edaspidi „KGT”) kaupadelt suuremat kasumit kui niisuguse nimetuseta kaupadelt ning et KPN-märgistus võimaldab küsida suuremat hinda kui KGT-märgistus. KPN- ja KGT-tähisega põllumajandustooteid ja toiduaineid müüdi 1997. aastal hulgihindades 14,2 miljardi euro eest (jaehindades umbes 21 miljardi euro eest). Mis puudutab KPN- ja KGT-märgisega toodetega kauplemist siseturul, siis neist umbes 18,4 % turustati väljaspool päritoluliikmesriiki.

Mõjuhinnangus järeldati, et KPN- ja KGT-kavade ühendamine vähendaks KPN-tähisest tulenevat lisaväärtust. Keskkonnamõju uurimisel selgus, et osa KPN- ja KGT-märgisega tooteid on pärit keskkonnaväärtuslikust ekstensiivsest põllumajandustootmise süsteemist. Nende toodete puhul aitab märgistus muuta üldise keskkonnahüve loomist majanduslikult tasuvamaks. Tulevikus analüüsitakse ka võimalust, mille puhul tootjad saaksid asjakohastel juhtudel esitada teavet ka keskkonnatingimuste kohta.

Garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste kava puhul analüüsiti kolme valikuvõimalust: mõiste „traditsiooniline” muutmine vabatahtlikuks kvaliteedimõisteks ja praeguse kava hülgamine; ELi tasandil meetmete võtmisest loobumine ning praeguse kava lihtsustamine selliselt, et nimetuse registreerimine oleks võimalik ainult koos selle reserveerimisega. Mõjuhinnangu tulemusel selgus, et GTE-kava hülgamisel kaotaks GTE-märgiste üleliiduline kaitsekava oma majandusliku ja sotsiaalse mõtte. Sidusrühmad ja ELi seadusandjad pidasid seda võimalust vastuvõetamatuks. Lisaks leiti, et nimetusi on terve ühtse turu ulatuses võimalik edukalt kaitsta ainult liidu tasandil. Kuna garanteeritud traditsioonilise eritunnuse (GTE) kava on seni vähe kasutatud, oli ka analüüsiks kasutatavaid andmeid vähe. Juhtumiuuringutest ja ülevaadetest selgus siiski, et GTE-kava avaldab soodsat majanduslikku ja sotsiaalset mõju. See aitab jätkata traditsioonilist tootmist, võimaldab traditsioonilise tootmise puhul teha erandeid hügieenieeskirjadest ning lisaks loob garanteeritud traditsiooniliste eritunnuse registreerimisest tulenev lisaväärtuse suurenemine täiendavaid majanduslikke eeliseid.

Kaitsmata nimetuste puhul aga avaldab selle võimaluse kaotamine ainult väikest majanduslikku ja sotsiaalset mõju, kuna selle asemel saavad riigid ja piirkonnad luua omi kavu, mida mõnes riigis ongi juba tehtud. Seda arvestades ja subsidiaarsuse põhimõttest lähtudes on liidu tasandil meetmete võtmist raske põhjendada.

KPN-, KGT- ja GTE-kavade sotsiaalse mõju analüüsimisel leiti, et need aitavad traditsioonilistel tootmisviisidel edasi kesta, mis on ühtviisi kasulik tootjatele ja tarbijaile.

Samas ilmnes mõjuhinnangutest, et nii geograafiliste tähiste kui ka garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste kavas ei osale kuigi palju **väiketootjaid**, kuigi just neid tuleb käsitada oma tooteid kohapeal müüvate traditsioonilisi tootmisviise kasutavate käsitööonduslike tootjatena. Väiketootjate arvates on Euroopa Liidu kavad raskepärased ning nõuavad kallis kontrollisüsteemis osalemist ja tootespetsifikaatide järgimist. Seetõttu kavatsetakse küsimust veelgi uurida ja analüüsida, et selgitada välja, millised probleemid takistavad väiketootjail liidu kvaliteedikavades osalemist. Analüüside tulemusel võib komisjon teha ettepaneku võtta uusi meetmeid.

Turustamisstandardite mõju hinnati juba 2009. aasta teatise ettevalmistamisel. Nüüd kavatsetakse seda tööd jätkata seoses konkreetsete standardite väljatöötamisega vastavalt volitustele, mille õigusraamistik on loodud määruse (EÜ) nr 1234/2007 Lissaboni lepinguga vastavusse viimise teel.

Mõjuhinnangud on kättesaadavad veebilehel

http://ec.europa.eu/ agriculture/quality/policy/backdocuments-links/index_en.htm

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1. Kavandatud meetmete kokkuvõte

Põllumajandustoodete kvaliteedikavu käsitleva määrusega koondatakse ühtsesse regulatiivraamistikku kolm üksteist täiendavat kava (kaitstud päritolunimetuste, kaitstud geograafiliste tähiste ning garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste kavad), mille üle teostab järelevalvet üks ja sama kvaliteedipoliitika komitee. Turustamisstandardeid reguleeritakse eraldi määrusega.

3.1.1. Päritolunimetused ja geograafilised tähised ei kehti veini, aromatiseeritud veinijookide ega piiritusjookide kohta

Käesoleva ettepanekuga jätkatakse ja tugevdatakse põllumajandustoodete ja toiduainete kaitset ega ühendata seda veini, aromatiseeritud veinijookide ja piiritusjookide geograafiliste tähiste kaitsmise kavadega. Kuna veini ja piiritusjookide kavad korraldati ümber alles võrdlemisi hiljuti, jäävad need eraldi kavadeks, kuid selle küsimuse võib tulevikus uuesti läbi vaadata. Enne aga võidakse ühtlustada põllumajandustoodete ja toiduainete ning veini kaitsekavade reeglistikku.

Kavade tugevdamiseks ja lihtsustamiseks nähakse ette peamiselt järgmist:

– sätestatakse nimetuse registreerimist taotlevate rühmade[14] roll ja ülesanded järelevalve, müügiedendus- ja teavitustegevuse valdkonnas;

– suurendatakse registreeritud nimetuste ja liidu sümbolite tähtsust ning täpsustatakse nende tähendust;

– lihtsustatakse nimetuse registreerimise korda;

– muudetakse selgemaks liikmesriikide ja registreerimist taotlevate rühmade rolli registreeritud nimetuste kaitse tagamisel terves liidus ning

– päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste määratlust täpsustatakse vastavalt rahvusvahelistele eeskujudele.

Ettepanekuga muudetakse sujuvamaks pärituolunimetuste ja geograafiliste tähiste registreerimine ja lühendatakse selleks kuluvat aega. Peale selle kõrvaldatakse teatavad õigusprobleemid ja mõisted ühtlustatakse määratlustega, mida on kasutatud

[14] Rühm on ühe ja sama tootega tegelevate tootjate või töötlejate ühendus, sõltumata selle õiguslikust vormist ja koosseisust.

hiljuti vastuvõetud veini geograafilisi tähiseid käsitlevas õigusaktis. Selleks et tagada turul olevate toodete spetsifikaadile vastavuse ja tähistamisnõuete täitmine, kehtestatakse ametliku kontrollimise miinimumeeskirjad. Kui tumeda šokolaadi lisamist mitte arvestada, siis määruse kohaldamisala üldiselt ei muutu. See hõlmab inimtoiduks mõeldud põllumajandustooteid ja teatavaid muid tooteid.

3.1.2. Garanteeritud traditsioonilised eritunnused

Ettepaneku kohaselt jäetakse alles Euroopa Liidu garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste nimetuste registreerimise kava, kuid kaotatakse võimalus nimetus registreerida ilma seda reserveerimata. Traditsioonilisi toodeteid populariseerida ilma neid kaitsmata on kõige parem liikmesriigi ja piirkonna tasandil ning pole mingit põhjust seda teha terve Euroopa Liidu tasandil. Euroopa Liidu garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste kava uuendatakse ja lihtsustatakse, muutes registreerimist sujuvamaks, lühendades selleks kuluvat aega ning ühtlustades registreerimise korda KPN- ja KGT-kavades ettenähtud registreerimise korraga. Traditsiooniliste eritunnuste kava muudetakse mitmeti, pikendades traditsioonikriteeriumi 50 aastani seniselt 25 aastalt, et parandada kava usaldusväärsust, piirates kava kohaldamisala valmistoidu ja töödeldud toodetega ning lihtsustades oluliselt mõisted ja menetlusi kava mõistetavuse huvides.

3.1.3. Vabatahtlikud kvaliteedimõisted

Ettepaneku kohaselt lisatakse määrusesse vabatahtlikud kvaliteedimõisted. Need sarnanevad kvaliteedikavadega selle poolest, et nende kasutamine on vabatahtlik ning need aitavad põllumajandustootjatel paremini selgitada oma toodete selliseid omadusi ja tunnuseid, mis annavad toodetele lisaväärtust. Vabatahtliku kvaliteedimõiste sisu ei muutu, kuid see hõlmatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu raamistikku.

3.1.4. Turustamisstandardid

Arvestades komisjoni teatist põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika kohta ning selle avaldamisele järgnenud arutelu, on selge, et turustamisstandardid aitavad parandada asjaomaste toodete tootmise ja turustamisega seotud majandustingimusi ning kvaliteeti. Juba praegu on turujuhtimismeetmete seas olemas veatute ja standardsete turustuskõlblike toodete miinimumnõuded. Tarbijate kindlustunnet, et ostetava toote puhul on tagatud teatav miinimumkvaliteet, aitaks suurendada ka see, kui miinimumnõuded kehtiksid ka tootestandarditega mittehõlmatud toodete suhtes.

Ettepaneku puhul on arvestatud ka vajadust viia õigusaktid vastavusse Euroopa Liidu toimimise lepinguga. Seetõttu antakse komisjonile volitus töötada välja ja võtta vastu asjakohaseid standardeid.

Uut raamistikku arvestades kehtestatakse kõiki sektoreid hõlmav põllumajandustoodete märgistamise õiguslik alus. See võimaldab komisjonil pärast mõjuanalüüsi teostamist ja igat juhtumit eraldi käsitledes võtta vastu delegeeritud õigusaktid toote märgistusel asjakohasele tootmisepiirkonnale osutamise kohta. See võimaldaks esitada tarbijaile vajalikku teavet ja suurendada läbipaistvust. Esimesena tehakse seda piimandussektoris. Komisjoni kava kohaselt säilitatakse päritolukohale osutamise kohustus neis sektorites, kus see juba kehtib.

3.2. Õiguslik alus (vajadusel koos põhjendusega)

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 2.

3.3. Subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtted

Mis puudutab **subsidiaarsust**, siis *päritolunimetuste, geograafilise tähiste, garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste ja vabatahtlike kvaliteedimõistete* kavad on ette nähtud selleks, et reserveerida ja kaitsta terves Euroopa Liidus nimetusi ja mõisteid, mis annavad tooteile lisaväärtust. Selle tulemusel ei saa asjaomaseid nimetusi kasutada tootjad, kes ei täida asjakohaseid tingimusi. Kui kaitse kehtiks ainult liikmesriigi tasandil, siis oleks ka mõistete ja nimetuste kaitse liikmesriigiti erinev. See võib tarbijaid eksitada, kahjustada liidusisest kaubandust ja põhjustada ebavõrdseid konkurentsitingimusi kvaliteedinimetuste ja -mõistetega märgistatud toodete turustamisel. Kõnealused õigused toimivad tulemuslikult ja tõhusalt vaid juhul, kui need on kindlaks määratud Euroopa Liidu tasandil. 18 % KPN- ja KGT-kavade raames müüdavatest toodetest turustatakse väljaspool päritoluriiki ja nende toodete puhul saab intellektuaalomandit kaitsta ainult tervet ELi hõlmava kavaga. GTE-kava alusel kaitstava nimetustega kaupadest müüakse peamine osa päritoluriigi turul. Vabatahtliku kvaliteedimõistega on hõlmatud märkimisväärne osa liidu siseturul kaubeldavatest kaupadest. Kui nende puhul kasutatakse erinevaid määratlusi ja tähendusi, kahjustaks see turu toimimist.

Päritolunimetuste, kaitstud geograafiliste tähiste ja garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste puhul kasutatakse terves liidus kehtivaid sümboleid, millega pakutakse teavet iga kava mõtte kohta. Selleks et terve Euroopa Liidu tarbijad hakkaksid sümboleid tunnustama, mis parandaks kava mõistetavust ja soodustaks piiriülest kaubandust kvaliteetkaupadega, tuleks kasutusele võtta terves liidus kehtivad sümbolid.

Päritolunimetuse, kaitstud geograafilise tähise ja garanteeritud traditsioonilise eritunnuse saamiseks esitatud taotluste läbivaatamine ja analüüs ei pea, kui teatavad toimingud välja arvata, toimuma liidu tasandil. Liidu tasandil tuleks hinnata nimetuse terves Euroopa Liidus kaitsmise õiguspärasust, tagada nimetuse seniste kasutajate õigused (eeskätt väljaspool seda riiki, kus esitati taotlus) ja selgitada välja, kas taotlustes esineb ilmseid vigu. Taotluse esialgset põhjalikku analüüsi saab paremini teha liikmesriigis.

Niisuguseid teatavate omadustega toodete märgistamiskavasid, mille puhul ei reserveerita ega kaitsta nimetusi terves Euroopa Liidus, saavad kõige paremini rakendada liikmesriikide ametiasutused. Seetõttu kavatsetakse *garanteeritud traditsioonilise eritunnuse* kava läbivaatamise tulemusel kaotada võimalus registreerida nimetus ilma seda kaitse alla võtmata.

Vastavalt sööda- ja toidualaseid kontrolle käsitlevale määrusele (EÜ) nr 882/2004 kuulub kavade kontrollimine eeskätt liikmesriigi ametiasutuste pädevusse. Selleks et toiduainetega seotud kavad oleksid usaldusväärsed, tuleb liidu tasandil teostada liikmesriigis teostatava kontrolli järelevalvet kooskõlas nimetatud määruses sätestatud põhimõtetega.

Proportsionaalsust silmas pidades tuleb *päritolunimetuste, kaitstud geograafiliste tähiste ja garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste* kavade raames rangelt kinni

pidada tootespetsifikaadist ja osaleda kontrollikavas, mis võib osale tootjatele tunduda koormavana. Sellist kontrolli on siiski vaja teha ja selle tegemine on ka proportsionaalne, kuna teisiti ei ole võimalik tagada kava usaldusväärsust ning anda tarbijaile kindlus, et kava tingimusi jälgitakse. Ilma sellise kindlustundeta aga ei ole põhjust oodata, et tarbija on valmis maksma talle pakutavate kvaliteettoodete eest õiglast hinda. Vabatahtlike kvaliteedinimetuste kava puhul kinnitavad tootjad ise oma toodete vastavust tingimustele. Liikmesriigid kontrollivad seda oma tavapärase põllumajanduskontrolli raames vastavalt riskihinnangule. Kuna selles kavas osalemise tingimused ei ole nii ranged kui päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste kavas osalemise tingimused, on proportsionaalne, et sellises kavas osalemise tingimused on lihtsamad ja kontroll kergem.

Kvaliteedikavadele kuulub oluline koht ühise põllumajanduspoliitika arengustrateegias. Sellega luuakse ja toetatakse Euroopa Liidu põllumajandustootjate võimalusi parandada oma oskusi turustada selliseid kvaliteettooteid, millel on tootmisviisist ning muudest omadustest ja tunnustest tulenev lisaväärtus. On üliioluline, et põllumajandustootjatel oleks võimalik sellistes kavades osaleda. Seega tuleb põllumajandustootjail ühest küljest läbi mõelda, kas nad soovivad võtta endale kava raames kvaliteetoodete turustamisega seotud kohustusi. Teisest küljest aga on kavandatavast poliitikast tervele põllumajandussektorile ja tarbijaile kasu vaid juhul, kui kasvas saab osaleda iga põllumajandustootja, kes seda ise soovib. Seda eesmärki arvestades on proportsionaalne, kui kava rakendamine liikmesriigis kuulub liikmesriigi enda pädevusse.

3.4. Õigusakti valik

Käesoleva turustamisstandardeid käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepanekuga viiakse nõukogu määrus (EÜ) nr 1234/2007 vastavusse ELi toimimise lepinguga.

Üheaegselt selle määrusega esitatakse ettepanek põllumajandustoodete kvaliteedikavasid käsitleva õigusakti kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 509/2006 ja (EÜ) nr 510/2006 ja millesse inkorporeeritakse vabatahtlikke kvaliteedimõisteid käsitlevad sätted määrusest (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid,[15] ja direktiivist 2001/110/EÜ mee kohta[16].

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta eelarvet.

5. MUU TEAVE: LIHTSUSTAMINE

Kavandatavasse määrusesse on koondatud mitu põllumajandustoodete kvaliteedikava ning vabatahtlike kvaliteedimõistete kava, mis lihtsustab kavade haldamist. Määrusega tagatakse vahendite järjekindlus, mistõttu kavad muutuvad

---

15 ELT L 299, 16.11.2007, lk 45.
16 EÜT L 10, 12.1.2002, lk 47.

sidusrühmadele arusaadavamaks. Ettepaneku kohaselt muudetakse selgemaks ja lihtsustatakse sätteid, mis mõjutavad liikmeriike, kellele kuulub peamine vastutus kavade rakendamise ja nende kontrollimise eest.

Lihtsustamine seisneb eelkõige järgmises:

– seal, kus võimalik, on kokku koondatud rakendusmenetlusi ja kontrollimist käsitlevad sätted, mis suurendab kavade järjekindlust ja kaotab nende elluviimise korras esinevad erinevused;

– menetlusi on lihtsustatud ja võimaluse korral muudetud sujuvamaks;

– intellektuaalomandi õigusi käsitlevad sätted on muudetud selgemaks;

– lihtsustatud on määratlusi, eriti garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste kava määratlusi, et tarbijad neid paremini mõistaksid;

– ette on nähtud üheainsa komitee (kvaliteedipoliitika komitee) loomine kõikide kavad jaoks. See komitee asendab kahte praegust komiteed – päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste komiteed ning garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste komiteed.

Turustamisstandardite valdkonnas tehakse ettepanek muuta määrust (EÜ) nr 1234/2007, et lihtsustada turustamisstandarditega seotud menetlusi ja suurendada läbipaistvust.

2010/0354 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1234/2007 turustamisstandardite osas

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[17],

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust[18],

olles edastanud ettepaneku liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni poolt 28. mail 2009 esitatud teatises põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika kohta on sätestatud strateegilised suunad eesmärgiga parandada Euroopa Liidu põllumajandustoodete kvaliteedipoliitikat[19]. Arvesse tuleks võtta nii kõnealust teatist ja järgnenud arutelusid selle põhielementide üle Euroopa Parlamendis, nõukogus, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitees ning Regioonide Komitees kui ka avaliku arutelu tulemusel saadud paljusid arvamusavaldusi. Eelkõige peetakse asjakohaseks sektori- või tootepõhiste turustamisstandardite säilitamist, et võtta arvesse tarbijate ootusi ning parandada põllumajandustoodete tootmise ja turustamisega seotud majandustingimusi ja põllumajandustoodete kvaliteeti.

(2) Nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1234/2007 (millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus))[20] on säilitatud sektoriviisiline lähenemine, mis on sätestatud varasemas turustamisstandardeid käsitlevas ühises turukorralduses. Turustamisstandardid on arenenud sammhaaval – meede-meetme ja toode-toote kaupa. Veelgi terviklikum lähenemine aitaks muuta need tarbijatele arusaadavamaks ning tootjatel oleks lihtsam selgitada oma toodete tunnuseid ja omadusi. Seepärast on asjakohane lisada neisse standarditesse horisontaalset laadi sätted.

---

17 ELT C …, ..., lk ….
18 ELT C …, ..., lk ….
19 KOM(2009) 234, 28.5.2009.
20 ELT L 299, 16.11.2007, lk 45.

(3) Määrusega (EÜ) nr 1234/2007 on komisjonile antud volitused selleks, et rakendada teatavaid sätteid turustamisstandardite suhtes.

(4) Tulenevalt Lissaboni lepingu jõustumisest, tuleb need volitused, mis on komisjonile antud seoses määruses (EÜ) nr 1234/2007 sätestatud turustamisstandardite rakendamisega, viia vastavusse Euroopa Liidu toimimise lepingu („ELi toimimise leping") artiklitega 290 ja 291.

(5) Komisjonil peaks ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaselt olema õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada või muuta määruse (EÜ) nr 1234/2007 II osa II jaotise I peatüki I jao teatavaid mitteolemuslikke osi. Tuleks kindlaks määrata sellised osad, mida komisjonil on õigus muuta, samuti tingimused, mille alusel selline delegeerimine peab toimuma.

(6) Selleks et tagada turustamisstandardite ühetaoline kohaldamine kõikides liikmesriikides, tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu rakendusakte ELi toimimise lepingu artikli 291 kohaselt. Kui ei ole sätestatud teisiti, peaks komisjon võtma need rakendusaktid vastu kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr [xxx/yyy] … [kuupäev] [*täita pärast seda, kui on vastu võetud Euroopa Parlamendis ja nõukogus arutlusel olev Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 291 lõike 2 kohane määrus kontrollimeetmete kohta*].

(7) Põllumajandustoodete turustamisstandardite kohaldamine võib kaasa aidata nii nende toodete tootmise ja turustamisega seotud majandustingimuste parandamisele kui ka toodete kvaliteedi parandamisele. Seetõttu on niisuguste standardite kohaldamine tootjate, kauplejate ja tarbijate huvides.

(8) Selleks et tagada, et kõik tooted on veatu ja standardse turustuskvaliteediga ning ilma et see piiraks toiduainesektoris vastu võetud sätete, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruses (EÜ) nr 178/2002 (millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused)[21] esitatud üldiste toidualaste õigusnormide ning nende suhtes kehtivate põhimõtete ja nõuete kohaldamist, oleks vaja eespool nimetatud komisjoni teatises kavandatud üldist põhiturustamisstandardit toodete jaoks, mis ei ole hõlmatud sektori- või tootepõhiste turustamisstandarditega. Kui sellised tooted vastavad kohaldatavale rahvusvahelisele standardile, tuleks need lugeda üldisele turustamisstandardile vastavaks.

(9) Mõne sektori ja/või toote puhul on määratlused, nimetused ja/või müüginimetused olulised konkurentsitingimuste kindlaksmääramise seisukohalt. Seepärast on asjakohane sätestada sektorite ja/või toodete puhul määratlused, nimetused ja müüginimetused, mida tuleks kasutada Euroopa Liidus üksnes selliste toodete turustamiseks, mis vastavad konkreetsetele nõuetele.

(10) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 alusel on siiani antud komisjonile õigus võtta teatavate sektorite jaoks vastu turustamisstandardid. Arvestades nende üksikasjalikku tehnilist iseloomu ning vajadust nende tõhusust pidevalt parandada ja neid vastavalt arenevatele kaubandustavadele kohandada, on asjakohane laiendada seda

---

[21] EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.

lähenemisviisi kõigile turustamisstandarditele, sätestades samal ajal kriteeriumid, mida tuleb asjaomaste eeskirjade koostamisel arvesse võtta.

(11) Turustamisstandardeid tuleks kohaldada selleks, et turule tarnitaks standardseid ja rahuldava kvaliteediga tooteid. Need standardid peaksid eelkõige käsitlema määratlusi, klassidesse liigitamist, esitlust ja märgistamist, pakendamist, tootmismeetodit, säilitamist, transporti, tootjateavet, teatavate ainete sisaldust, seonduvaid haldusdokumente, ladustamist, sertifitseerimist, turustamist ja tähtaegasid.

(12) Arvestades tarbijate huvi saada piisavat ja läbipaistvat tooteteavet, peaks olema eelkõige võimalik määrata juhtumipõhiselt vastaval geograafilisel tasandil kindlaks asjakohased tootmiskoha tähistused, võttes samas arvesse teatavate sektorite eripära (eelkõige töödeldud põllumajandustoodete puhul).

(13) Asjakohane oleks kindlaks määrata teatavad veinivalmistustavad ja veini tootmisega seotud piirangud.

(14) Komisjon peaks sektori- või tootepõhiste turustamisstandardite kindlaksmääramisel võtma arvesse tarbijate ootusi, iga sektori eripära ja rahvusvaheliste organite soovitusi. Rahvusvaheliste standardite täitmiseks peaks komisjon üldreeglina lähtuma Rahvusvahelise Veiniameti (OIV) soovitatud veinivalmistustavadest.

(15) Lisaks võib tekkida vajadus võtta vastu erimeetmed, eelkõige analüüsimeetodid, et vältida tarbijatele esitatud toodete kvaliteedi ja ehtsusega seotud kuritarvitusi. Turustamisstandardite järgimist tuleks kontrollida ning kohustuste täitmata jätmise korral tuleks kohaldada sanktsioone. Selliste kontrollide tegemise eest peaksid vastutama liikmesriigid.

(16) Turustamisstandardeid tuleks põhimõtteliselt kohaldada kõigi liidus turustatavate toodete suhtes. Kolmandatest riikidest imporditud toodete suhtes on asjakohane sätestada erieeskirjad, mille kohaselt teatavad kolmandas riigis jõus olevad erisätted võivad õigustada erandite tegemist kõnealustest turustamisstandarditest, kui on tagatud nende sätete samaväärsus liidu õigusaktidega. Veiniga seotud sätteid tuleks kohaldada ELi toimimise lepingu artikli 218 alusel sõlmitud kokkulepete kohaselt.

(17) On asjakohane kehtestada eeskirjad veiniviinamarjasortide liigitamise kohta, mille kohaselt peaksid liikmesriigid, kelle veinitoodang on suurem kui 50 000 hektoliitrit aastas, jätkuvalt vastutama selliste veiniviinamarjasortide liigitamise eest, millest nende territooriumil võib veini valmistada. Teatavad veiniviinamarjasordid tuleks seejuures kõrvale jätta.

(18) Võiderasvadega seoses on asjakohane kehtestada liikmesriikidele võimalus säilitada või võtta vastu teavad kvaliteeditasemeid käsitlevad riiklikud eeskirjad.

(19) Veinisektori puhul peaks liikmesriikidel olema lubatud piirata teatavate veinivalmistustavade kasutamist või välistada nende kasutamine ning näha ette rangemad piirangud oma territooriumil valmistatava veini suhtes, samuti kasutada kindlaks määratavate tingimuste alusel katseliselt veinivalmistustavasid, mille kasutamiseks ei ole veel luba antud.

(20) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 1234/2007 vastavalt muuta,

ON VÕTNUD VASTU KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1234/2007 muudetakse järgmiselt:

1)* lisatakse artikkel 4a:

„Artikkel 4a

[Delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide vastuvõtmine]

Kui komisjonile on antud volitused, tegutseb ta delegeeritud õigusaktide puhul kooskõlas artiklis 196a osutatud menetlusega ning rakendusaktide puhul kooskõlas artiklis 196b osutatud menetlusega, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.";

2) II osa II jaotise I peatüki I jaos lisatakse artikli 113 ette uus artikkel:

„Artikkel 112a

Reguleerimisala

Ilma et see piiraks I lisas loetletud toodete ja II lisa I osas osutatud põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi suhtes kohaldatavaid sätteid ning veterinaaria ja toiduainete sektoris vastuvõetud eeskirju, millega tagatakse toodete vastavus hügieeni- ja tervishoiunormidele ning loomade ja inimeste tervise kaitse, sätestatakse käesolevas jaos eeskirjad, mis käsitlevad üldist turustamisstandardit ning I lisas loetletud toodete ning II lisa I osas osutatud põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi sektori- ja/või tootepõhiseid turustamisstandardeid."

Artikkel 112b

Vastavus üldisele turustamisstandardile

1. Käesoleva määruse kohaldamisel vastab toode „üldisele turustamisstandardile", kui see on veatu ja standardse turustuskvaliteediga.

2. Kui artiklite 112e, 112f ja 112h ning nõukogu direktiivide 2000/36/EÜ,* 2001/112/EÜ,** 2001/113/EÜ,*** 2001/114/EÜ,**** 2001/110/EÜ***** ja 2001/111/EÜ****** kohaselt turustamisstandardeid ei ole, võib käesoleva määruse I lisas loetletud tooteid, mis on inimtoiduna ette nähtud jaemüügiks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002******* artikli 3 lõikele 7, turustada üksnes sel juhul, kui need vastavad üldisele turustamisstandardile.

3. Toodet käsitatakse üldisele turustamisstandardile vastavana, kui turustamiseks ettenähtud toode vastab kohaldatavale standardile, mille on vastu võtnud üks käesoleva määruse XIIb lisas loetletud rahvusvahelistest organisatsioonidest.

Artikkel 112c

Üldise turustamisstandardiga seotud delegeeritud volitused

Komisjon võib turuolukorra muutustele reageerimiseks ja iga sektori eripära arvestamiseks võtta delegeeritud õigusaktidega vastu ja muuta artikli 112b lõikes 1 osutatud üldise turustamisstandardiga seotud nõudeid ja kõnealuse artikli lõikes 3 osutatud vastavuseeskirju ning kehtestada nende suhtes erandeid.

Artikkel 112d

Sektori- või tootepõhised turustamisstandardid

Tooteid, mille suhtes kehtivad sektori- või tootepõhised turustamisstandardid, võib liidus turustada üksnes kooskõlas selliste standarditega.

Artikkel 112e

Sektori- või tootepõhiste turustamisstandardite kehtestamine ja sisu

1. Selleks et võtta arvesse tarbijate ootusi ja aidata kaasa põllumajandustoodete tootmise ja turustamisega seotud majandustingimuste parandamisele ja põllumajandustoodete kvaliteedi parandamisele, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta artiklis 112a osutatud sektori- või tootepõhised turustamisstandardid kõigil turustusetappidel, samuti selliste standardite kohaldamisel tehtavad erandid, selleks et kohaneda pidevalt muutuvate turutingimustega, rahuldada tarbijate nõudmisi ning võtta arvesse asjaomaste rahvusvaheliste standardite arengusuundi ja vältida takistuste tekkimist tootearendusel.

2. Lõikes 1 osutatud turustamisstandardid võivad vajaduse korral olla seotud nõuetega, mis puudatavad järgmist:

   a) muud kui käesolevas määruses sätestatud määratlused, nimetused ja/või müüginimetused ning rümpade ja rümbaosade loetelud, mille suhtes kohaldatakse XIIa lisa;

   b) klassifitseerimiskriteeriumid, nagu klassidesse liigitamine, kaal, suurus, vanus ja kategooria;

   c) taimesort või loomatõug või kaubanduslik tüüp;

   d) esitusviis, müüginimetused, kohustuslike turustamisstandarditega seotud märgistus, pakendamine, pakkimiskeskuste suhtes kohaldatavad eeskirjad, märgistamine, ümbrised, saagikoristusaasta ja eritingimuste kasutamine;

   e) sellised kriteeriumid, nagu välimus, konsistents, vastavus, tooteomadused;

f) tootmises kasutatud teatavad ained, koostisosad või koostisained, sealhulgas nende kvantitatiivne sisaldus, puhtus ja identifitseerimine;

g) tootmistüüp ja tootmismeetod, sealhulgas veinivalmistustavad ja seonduvad halduseeskirjad ning töötlemisring;

h) virrete ja veinide kupaaž ja segamine, sealhulgas nende määratlused ja nende suhtes kehtivad piirangud;

i) säilitamismeetod ja -temperatuur;

j) tootmiskoht ja /või päritolu;

k) kogumise sagedus, tarnimine, säilitamine ja käitlemine;

l) tootja ja/või sellise tööstuskäitise, kus toode on valmistatud või töödeldud, identifitseerimine ja registreerimine;

m) veesisalduse protsent;

n) piirangud seoses teatavate ainete kasutamisega ja/või tegevustega;

o) erikasutus,

p) äridokumendid, saatedokumendid ja registrite pidamine;

q) ladustamine, transport;

r) sertifitseerimismenetlus;

s) tingimused, millega reguleeritakse selliste toodete müümist, valdamist, ringlust ja kasutamist, mis ei vasta lõikes 1 osutatud sektori- või tootepõhistele turustamisstandarditele ja/või artiklis 112f osutatud määratlustele, nimetustele ja müüginimetustele, ning kõrvalsaaduste kõrvaldamist;

t) tähtajad;

u) liikmesriikide teatised, eri asutuste teatised liikmesriikide pädevatele asutustele ning eeskirjad eri toodete statistiliste turuandmete hankimise kohta.

3. Lõikes 1 osutatud sektori- või tootepõhised turustamisstandardid kehtestatakse ilma Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses******** [määrus põllumajandustoodete kvaliteedikavade kohta] esitatud vabatahtlikke kvaliteedimõisteid käsitlevaid sätteid piiramata ja võttes arvesse:

a) asjaomaste toodete eripära;

b) vajadust tagada tingimused nende toodete sujuvaks turuleviimiseks;

c) tarbijate huvi saada toote kohta piisavat ja läbipaistvat teavet, sealhulgas tootmiskoha kohta, mis määratakse kindlaks iga juhtumi puhul eraldi, lähtudes geograafilisest asukohast;

d) vajaduse korral meetodid, mida kasutatakse toodete füüsikaliste, keemiliste ja organoleptiliste omaduste kindlaksmääramiseks;

e) rahvusvaheliste asutuste vastu võetud standardsoovitused.

Artikkel 112f

Teatavate sektorite ja/või toodete määratlused, nimetused ja/või müüginimetused

1. XIIa lisas sätestatud määratlusi, nimetusi ja/või müüginimetusi kohaldatakse järgmiste sektorite või toodete suhtes:

   a) oliiviõli ja lauaoliivid,

   b) vein,

   c) veise- ja vasikaliha;

   d) inimtoiduks ettenähtud piim ja piimatooted,

   e) linnuliha,

   f) inimtoiduks ettenähtud võiderasvad.

2. XIIa lisas sätestatud määratlust, nimetust või müüginimetust võib liidus kasutada üksnes sellise toote turustamiseks, mis vastab vastavatele XIIa lisas sätestatud nõuetele.

3. Selleks et kohaneda tarbijate nõudmistega ja võtta arvesse tehnika arengut ning vältida takistuste tekitamist tootearendusel, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta vajalikke muudatusi või teha erandeid XIIa lisas sätestatud määratlustest ja müüginimetustest.

Artikkel 112g

Lubatud hälve

Selleks et võtta arvesse iga sektori eripära, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada iga standardi lubatud hälbe, mille ületamisel käsitatakse kogu tootepartiid standardile mittevastavana.

Artikkel 112h

Veinivalmistustavad

1. Kui Rahvusvaheline Veiniamet (OIV) on soovitanud ja avaldanud toodete koostise määramiseks kasutatavaid analüüsimeetodeid ja eeskirju, mille abil võib teha kindlaks, kas kõnealuseid tooteid on käideldud lubatud veinivalmistustavadest erinevatel menetlustel, tuleks kohaldada neid meetodeid ja eeskirju.

   Kui Rahvusvaheline Veiniamet ei ole soovitanud ega avaldanud meetodeid ja eeskirju, võtab komisjon vastavad meetodid ja eeskirjad vastu artikli 112e lõike 2 punkti g kohaselt.

   Kuni selliste eeskirjade vastuvõtmiseni kasutatakse nende asemel asjaomases liikmesriigis lubatud meetodeid ja eeskirju.

2. Veinisektori toodete valmistamiseks ja säilitamiseks liidus kasutatakse üksnes veinivalmistustavasid, mis on lubatud XIIc lisas ja sätestatud artikli 112e lõike 2 punktis g ning artikli 112k lõigetes 2 ja 3.

   Esimest lõiku ei kohaldata:

   a) viinamarjamahla ja kontsentreeritud viinamarjamahla suhtes;

   b) viinamarjamahla valmistamiseks ettenähtud viinamarjavirde või kontsentreeritud viinamarjavirde suhtes.

   Lubatud veinivalmistustavasid võib kasutada üksnes kõnealuste toodete asjakohase valmistamise, säilitamise või töötlemise tagamiseks.

   Veinisektori tooteid valmistatakse liidus kooskõlas XIIc lisas sätestatud asjakohaste piirangutega.

   Liidus ei tohi turustada XIIa lisa II osas loetletud veinisektori tooteid, mille puhul on kasutatud veinivalmistustavasid, mis ei ole lubatud liidus või asjakohasel juhul riiklikul tasandil või mis on vastuolus XIIc lisas sätestatud piirangutega.

3. Kui komisjon lubab kasutada veinivalmistustavasid vastavalt artikli 112e lõike 2 punktis g osutatud menetlusele, siis ta:

   a) tugineb Rahvusvahelise Veiniameti soovitatud ja avaldatud veinivalmistustavadele ja analüüsimeetoditele ning selliste veinivalmistustavade katselise kasutamise tulemustele, mille kasutamiseks ei ole veel luba antud;

   b) arvestab inimeste tervise kaitsega;

   c) võtab arvesse tarbijate eksitamise võimalikku ohtu nende kindlakskujunenud ootuste ja ettekujutuste tõttu, pidades silmas

teabevahendite kättesaadavust ja võimalikkust selliste riskide vältimiseks;

d) lubab veini looduslike ja põhiomaduste säilitamist ega põhjusta asjaomase toote koostise märkimisväärset muutust;

e) tagab keskkonnakaitse vastuvõetava miinimumtaseme;

f) peab kinni XIIc lisas sätestatud veinivalmistustavade ja piirangute üldeeskirjadest.

Artikkel 112i

Veiniviinamarjasordid

1. XIIa lisa II osas loetletud ja liidus toodetud tooteid valmistakse käesoleva artikli lõike 2 kohaselt liigitatavatest veiniviinamarjasortidest.

2. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, liigitavad liikmesriigid veiniviinamarjasordid, mida võib nende territooriumil veini tootmiseks istutada, taasistutada või pookida.

   Liikmesriigid võivad liigitada üksnes veiniviinamarjasorte, mis vastavad järgmistele tingimustele:

   a) asjaomane sort kuulub *Vitis vinifera* liiki või on *Vitis vinifera* liigi ja muude perekonna *Vitis* liikide ristand;

   b) sort ei ole üks järgmistest: „Noah”, „Othello”, „Isabelle”, „Jacquez”, „Clinton” ja „Herbemont”.

   Kui veiniviinamarjasort jäetakse esimeses lõigus osutatud liigitusest välja, tuleb see sort välja juurida 15 aasta jooksul alates selle väljajätmisest.

3. Lõike 2 esimeses lõigus osutatud liigitamiskohustusest vabastatakse liikmesriigid, kelle viimase viie veiniaasta keskmise toodangu alusel arvestatud veinitoodang ei ole suurem kui 50 000 hektoliitrit aastas.

   Siiski võib ka esimeses lõigus osutatud liikmesriikides veini tootmiseks istutada, taasistutada või pookida üksnes lõike 2 teises lõigus esitatud tingimustele vastavaid veiniviinamarjasorte.

4. Erandina lõike 2 esimesest ja kolmandast lõigust ning lõike 3 teisest lõigust lubavad liikmesriigid teadusuuringuteks ja katseteks istutada, taasistutada või pookida järgmisi veiniviinamarjasorte:

   a) lõikes 3 osutatud liikmesriikide puhul liigitamata veiniviinamarjasordid;

   b) lõikes 3 osutatud liikmesriikide puhul veiniviinamarjasordid, mis ei vasta lõike 2 teise lõigu punktides a ja b esitatud tingimustele.

5. Aladelt, kuhu on veini tootmiseks istutatud veiniviinamarjasordid vastuolus lõigetega 2–4, tuleb viinapuud välja juurida.

   Sellistelt aladelt ei pea viinapuid välja juurima juhul, kui kõnealuste alade toodang on mõeldud eranditult veinitootja oma majapidamise tarbeks.

6. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et kontrollida tootjate poolt lõigete 2–5 täitmist.

Artikkel 112j

Veini erikasutus

Välja arvatud villitud vein, mille kohta on tõendeid, et villimine toimus enne 1. septembrit 1971, võib veini, mis on toodetud artikli 112i lõike 2 esimesele lõigule vastavalt koostatud liigitustesse kantud veiniviinamarjasortidest, kuid mis ei vasta XIIa lisa II osas sätestatud kategooriatele, kasutada ainult üksikisikutest veinitootjate oma majapidamise tarbeks, veiniäädika tootmiseks või destilleerimiseks.

Artikkel 112k

Teatavate toodete ja/või sektorite siseriiklikud eeskirjad

1. Olenemata artikli 112e lõikest 1 võivad liikmesriigid vastu võtta või jõusse jätta oma siseriiklikud eeskirjad, millega nähakse ette erinevad kvaliteeditasemed võiderasvade jaoks. Need eeskirjad peavad võimaldama kvaliteeditaseme hindamist, lähtudes eeskätt kasutatud toorainega seotud kriteeriumidest, toote organoleptilistest omadustest ning selle füüsikalisest ja mikrobioloogilisest stabiilsusest.

   Esimese lõiguga ettenähtud võimalust kasutavad liikmesriigid peavad tagama, et teiste liikmesriikide tooted, mis vastavad nende siseriiklikes eeskirjades sätestatud kriteeriumitele, võivad mittediskrimineerivatel tingimustel kasutada mõisteid, mis kõnealuste õigusaktide alusel kinnitavad nendele kriteeriumidele vastavust.

2. Liikmesriigid võivad piirata teatavate liidu õigusega lubatud veinivalmistustavade kasutamist või välistada nende tavade kasutamise ning näha ette rangemad piirangud oma territooriumil valmistatava veini suhtes, et kindlustada kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinide, vahuveinide ja likköörveinide põhiomaduste säilimine.

   Liikmesriigid teavitavad nendest välistustest ja piirangutest komisjoni, kes juhib neile teiste liikmesriikide tähelepanu.

3. Liikmesriigid võivad lubada selliste veinivalmistustavade katselist kasutamist, mis muidu ei ole lubatud, kooskõlas tingimustega, mille komisjon määrab kindlaks lõike 4 kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusaktidega.

4. Nõuetekohase ja läbipaistva kohaldamise tagamiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktide abil määrata kindlaks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamise tingimused ning lõikes 3 osutatud katselise tegevusega saadud toodete valdamise, ringluse ja kasutamise tingimused.

Artikkel 112l

Impordi ja ekspordiga seotud turustamisstandardid

Selleks et võtta arvesse liidu ja teatavate kolmandate riikide vahelise kauplemise eripära ja mõne põllumajandustoote eripära, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega määrata kindlaks tingimused, mille alusel loetakse, et imporditud tooted vastavad piisaval määral turustamisstandarditega seotud liidu nõuetele, ja mille abil saab võtta meetmeid, millega kehtestatakse erandid artiklist 112d, ja tingimused, mis on seotud liidust eksporditavate toodete turustamisstandardite kohaldamisega.

Artikkel 112m

Veini impordi erisätted

1. Kui ELi toimimise lepingu artikli 281 kohaselt sõlmitud kokkulepetes ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesoleva peatüki Ia jao I alajaoga ning käesoleva määruse artikliga 112f ettenähtud päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid ning märgistust käsitlevaid sätteid CN-koodide 2009 61, 2009 69 ja 2204 alla kuuluvate liitu imporditavate toodete suhtes.

2. Kui ELi toimimise lepingu artikli 218 kohaselt sõlmitud kokkulepetes ei ole sätestatud teisiti, toodetakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tooteid kooskõlas Rahvusvahelise Veiniameti soovitatud ja avaldatud või liidu poolt käesoleva määruse ja selle alusel vastu võetud meetmete kohaselt lubatud veinivalmistustavadega.

3. Lõikes 1 osutatud toodete importimisel tuleb esitada:

   a) lõigetes 1 ja 2 osutatud tingimuste täitmist tõendav sertifikaat, mille koostab komisjoni avaldatavasse loetellu kantud pädev asutus toote päritoluriigis;

   b) toote päritoluriigi määratud asutuse või osakonna koostatud analüüsiaruanne, kui toode on mõeldud otsetarbimiseks.

Artikkel 112n

Riiklikud kontrollid

Liikmesriigid kontrollivad riskianalüüside alusel, kas tooted vastavad käesolevas jaos sätestatud eeskirjadele, ning kohaldavad asjakohaseid halduskaristusi.

Artikkel 112o

Rakendamisvolitused

Komisjon võib rakendusaktide abil võtta kõik käesoleva jaoga seotud vajalikud meetmed ja eelkõige:

a) kehtestada üldise turustamisstandardi rakendamise eeskirjad;

b) kehtestada XIIa lisas sätestatud määratluste ja müüginimetuste rakendamise eeskirjad;

c) koostada XIIa lisa III osa punkti 5 teises lõigus ja XIIa lisa VI osa kuuenda lõigu punktis a osutatud toodete loetelud, mis põhinevad selliste toodete soovituslikel loeteludel, mida liikmesriigid peavad oma territooriumil vastavaks XIIa lisa III osa punkti 5 teises lõigus ja XIIa lisa VI osa kuuenda lõigu III punktis a nimetatud toodetele, ja mille liikmesriigid saadavad komisjonile;

d) kehtestada sektori- või tootepõhiste turustamisstandardite rakendamise eeskirjad, sealhulgas proovivõtmise üksikasjalikud eeskirjad ning toodete koostise määramiseks kasutatavad analüüsimeetodid;

e) kehtestada eeskirjad, mille abil on võimalik kindlaks teha, kas tooteid on käideldud lubatud veinivalmistustavadest erinevatel menetlustel;

f) kehtestada eeskirjad, mis käsitlevad sektori- või tootepõhiste turustamisstandardite järgimise kontrollimist;

g) kehtestada lubatud hälbe kindlaksmääramise eeskirjad;

h) võtta vastu sätted, mis on seotud nõuete järgimise kontrollimise eest vastutavate asutustega, samuti kontrolli sisu ja sagedusega ning turustusetapiga, mille ajal kontrolle peab tegema;

i) võtta vastu artiklis 112l sätestatud erandi rakendamiseks vajalikud meetmed.

* EÜT L 197, 3.8.2000, lk 19.
** EÜT L 10, 12.1.2002, lk 58.
*** EÜT L 10, 12.1.2002, lk 67.
**** EÜT L 15, 17.1.2002, lk 19.
***** EÜT L 10, 12.1.2002, lk 47.
****** EÜT L 10, 12.1.2002, lk 53.
******* EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.
********”;

3) artikkel 113 jäetakse välja;

4) artiklit 113a muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 osutatud turustamisstandardeid ning puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektori suhtes kehtivaid turustamisstandardeid kohaldatakse kõigil turustusetappidel, kaasa arvatud import ja eksport, kui komisjon ei ole sätestanud teisiti.";

b) lõike 4 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Ilma et see piiraks selliste erisätete kohaldamist, mille komisjon võib vastu võtta artikli 194 kohaselt, eelkõige vastavuskontrollide järjekindla kohaldamise kohta liikmesriikides, kontrollivad liikmesriigid puu- ja köögiviljasektoris ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoris riskianalüüsi alusel valikuliselt, kas need tooted vastavad asjaomastele turustamisstandarditele. Kontrollimisel pööratakse peatähelepanu etapile, mis eelneb tootmispiirkonnast väljaveole, kui tooteid pakitakse või laaditakse. Kolmandatest riikidest pärit toodete puhul toimub kontrollimine enne nende toodete vabasse ringlusesse lubamist.";

5) artiklid 113d, 118, 120, 120a–120g, artikli 121 esimese lõigu punktid a, b, c, d, e, f, g, h, i ja j ning teine, kolmas ja neljas lõik ning artikkel 158a jäetakse välja;

6)* VII osa I peatükki lisatakse artiklid 196a ja 196b:

„Artikkel 196a

Delegeeritud õigusaktid

1. Komisjonile antakse määramata ajaks volitused võtta vastu käesolevas määruses osutatud delegeeritud õigusakte. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad lõikes 1 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.

Institutsioon, kes on algatanud sisemenetluse, et otsustada, kas volituste delegeerimine tuleks tagasi võtta, püüab sellest teavitada teist institutsiooni ja komisjoni mõistliku aja jooksul enne lõpliku otsuse tegemist, viidates delegeeritud volitustele, mille ta võib tagasi võtta, ja võimalikele tagasivõtmise põhjustele.

Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub kohe või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust. Otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes esitada vastuväiteid kahe kuu jooksul alates õigusakti teatavaks tegemisest. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega ühe kuu võrra.

Kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kõnealuse ajavahemiku jooksul delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitanud, avaldatakse see *Euroopa Liidu Teatajas* ja see jõustub selles sätestatud kuupäeval.

Delegeeritud õigusakt võidakse avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ja see jõustub enne kõnealuse ajavahemiku möödumist juhul, kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad teatanud komisjonile oma kavatsusest jätta vastuväited esitamata. Kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid, siis õigusakt ei jõustu. Vastuväiteid esitanud institutsioon põhjendab delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväiteid.

Artikkel 196b

Rakendusaktid – komitee

[Kui rakendusaktid võetakse vastu käesoleva määruse alusel, abistab komisjoni käesoleva määruse artiklis 195 osutatud komitee ja kohaldatakse määruse (EL) nr [xxxx/yyyy] (*täita pärast seda, kui on vastu võetud Euroopa Parlamendis ja nõukogus arutlusel olev ELi toimimise lepingu artikli 291 lõike 2 kohane määrus kontrollimeetmete kohta*) artiklis [5] sätestatud menetlust.]";

7) XIa, XIb, XII, XIII, XIV, XV, XVa, XVb ja XVI lisa jäetakse välja vastavalt käesoleva määruse artikli 2 lõikele 1;

8) lisatakse XIIa XIIb ja XIIc lisa, mille tekst on esitatud käesoleva määruse I lisas.

Artikkel 2

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikleid 113a, 113b, 114, 115, 116, artikli 117 lõikeid 1–4, samuti kõnealuse määruse XIa lisa II punkti teist lõiku, XIa lisa IV–IX punkti, XII lisa IV punkti alapunkti 2, XIII lisa VI punkti teist lõiku, XIV lisa A osa, XIV lisa B osa I punkti alapunkte 2 ja 3, XIV lisa B osa III punkti, XIV lisa C osa, XV lisa II, IV ja VI punkti kohaldatakse jätkuvalt kõnealuste artiklite kohaldamise eesmärgil kuni lõike 2 kohaselt kindlaks määratava kuupäevani.

2. Komisjon määrab turustamiseeskirjade kohaldamisega seotud õiguskindluse tagamiseks delegeeritud õigusaktide abil kindlaks kuupäeva, mil käesoleva artikli lõikes 1 osutatud määruse (EÜ) nr 1234/2007 sätteid või nende osasid enam asjaomase sektori suhtes ei kohaldata. Kõnealune kuupäev on vastavate turustamiseeskirjade kohaldamise kuupäev, mis kehtestatakse käesoleva määruse artikli 1 punktis 2 esitatud muudatustes sätestatud delegeeritud õigusaktide kohaselt.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesoleva määruse artikli 1 punktis 2 esitatud määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklit 112b kohaldatakse siiski alates [… / *üks aasta pärastjõustumise kuupäeva*].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*

I LISA

„XIIa lisa

Artiklis 112f osutatud toodete määratlused, nimetused ja müüginimetused

Käesoleva lisa kohaldamisel tähendab müüginimetus nime, millega toiduainet müüakse, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/13/EÜ* artikli 5 lõike 1 tähenduses.

I OSA. KUNI 12 KUU VANUSTE VEISTE LIHA

I. Määratlus

Lisa käesoleva osa kohaldamisel tähendab „liha” kuni 12 kuu vanuste veiste rümpasid, kondiga ja kondita liha ning viilutatud või viilutamata rupsi, mis on ette nähtud inimtoiduks ning mida pakutakse värskelt, külmutatult või sügavkülmutatult ning mis on pakitud või pakkimata.

Tapmise ajal liigitavad ettevõtjad pädeva asutuse järelevalve all kõik kuni 12 kuu vanused veised ühte järgmistest kategooriatest:

A) V-kategooria: kuni 8 kuu vanused veised

Kategooriat tähistav täht: V;

B) Z-kategooria: üle 8, kuid mitte rohkem kui 12 kuu vanused veised

Kategooriat tähistav täht: Z.

II. Müüginimetused

1. Kuni 12 kuu vanuste veiste liha turustatakse liikmesriikides üksnes järgmiste iga liikmesriigi jaoks ettenähtud müüginimetuste all:

A) Kuni 8 kuu vanuste veiste liha puhul (kategooriat tähistav täht: V):

Turustav riik	Kasutatav müüginimetus
Belgia	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgaaria	месо от малки телета
Tšehhi	Telecí
Taani	Lyst kalvekød
Saksamaa	Kalbfleisch
Eesti	Vasikaliha

Kreeka	μοσχάρι γάλακτος
Hispaania	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Prantsusmaa	veau, viande de veau
Iirimaa	Veal
Itaalia	vitello, carne di vitello
Küpros	μοσχάρι γάλακτος
Läti	Teļa gaļa
Leedu	Veršiena
Luksemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Ungari	Borjúhús
Malta	Vitella
Madalmaad	Kalfsvlees
Austria	Kalbfleisch
Poola	Cielęcina
Portugal	Vitela
Rumeenia	carne de vițel
Sloveenia	Teletina
Slovakkia	Teľacie mäso
Soome	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Rootsi	ljust kalvkött
Ühendkuningriik	Veal

B) Üle 8, kuid mitte rohkem kui 12 kuu vanuste veiste liha (kategooriat tähistav täht: Z):

Turustav riik	Kasutatav müüginimetus
Belgia	jeune bovin, viande de jeune bovin / jongrundvlees/ Jungrindfleisch

Bulgaaria	Телешко месо
Tšehhi	hovězí maso z mladého skotu
Taani	Kalvekød
Saksamaa	Jungrindfleisch
Eesti	noorloomaliha
Kreeka	νεαρό μοσχάρι
Hispaania	Ternera, carne de ternera
Prantsusmaa	jeune bovin, viande de jeune bovin
Iirimaa	rosé veal
Itaalia	vitellone, carne di vitellone
Küpros	νεαρό μοσχάρι
Läti	jaunlopa gaļa
Leedu	Jautiena
Luksemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Ungari	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Madalmaad	rosé kalfsvlees
Austria	Jungrindfleisch
Poola	młoda wołowina
Portugal	Vitelão
Rumeenia	carne de tineret bovin
Sloveenia	meso težjih telet
Slovakkia	mäso z mladého dobytka
Soome	vasikanliha/kalvkött
Rootsi	Kalvkött
Ühendkuningriik	Beef

2. Punktis 1 osutatud müüginimetusi võib täiendada vastava lihatüki või rupsi nime või nimetusega.

3. Punkti 1 alapunktis A esitatud tabeli V-kategooria müüginimetusi ning nendest müüginimetustest tuletatud mis tahes uut nime võib kasutada üksnes siis, kui on täidetud kõik käesolevas lisas sätestatud tingimused.

   Eelkõige ei tohi sõnu „veau”, „telecí”, „Kalb”, „μοσχάρι”, „ternera”, „kalv”, „veal”, „vitello”, „vitella”, „kalf”, „vitela” ja „teletina” kasutada üle 12 kuu vanuste veiste liha müüginimetuses ega etiketil.

4. Punktis 1 osutatud tingimusi ei kohaldata veiste liha suhtes, mille kohta on enne 29. juunit 2007 registreeritud kaitstud päritolunimetus või kaitstud geograafiline tähis vastavalt määrusele (EÜ) nr 510/2006**.”

II OSA. VIINAMARJASAADUSED

1) Vein

Vein on ainult värskete purustatud või purustamata viinamarjade või viinamarjavirde täielikul või osalisel käärimisel saadud saadus.

Veini:

a) tegelik alkoholisisaldus on pärast XIIc lisa I osa punktis B nimetatud menetluste läbimist või ilma selleta vähemalt 8,5 mahuprotsenti, kui vein on saadud ainult käesoleva lisa liites osutatud viinamarjakasvatusvööndites A ja B korjatud viinamarjadest, ja vähemalt 9 mahuprotsenti teistest viinamarjakasvatusvöönditest korjatud viinamarjade puhul;

b) tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 4,5 mahuprotsenti ja seda erandina muidu kehtivast minimaalsest alkoholisisaldusest, kui veinil on kaitstud päritolunimetus või kaitstud geograafiline tähis, olgu see valmistatud XIIa lisa I osa punktis B kirjeldatud menetlusel või mitte;

c) üldalkoholisisaldus ei ületa 15 mahuprotsenti. Erandina:

– võib komisjon määrata delegeeritud õigusaktidega artikli 112e lõike 1 kohaselt kindlaks, et teatavatelt liidu viinamarjakasvatuspiirkonda kuuluvatelt viinamarjakasvatusaladelt pärinevate ja rikastamiseta toodetud veinide üldalkoholisisalduse ülempiir võib olla kuni 20 mahuprotsenti;

– võib teatavate kaitstud päritolunimetusega ja rikastamiseta toodetud veinide üldalkoholisisalduse ülempiir olla suurem kui 15 mahuprotsenti;

d) üldhappesisaldus vastavalt eranditele, mille komisjon võib vastu võtta delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 112e lõikele 1, on viinhappes väljendatuna vähemalt 3,5 grammi liitri kohta või 46,6 milliekvivalenti liitri kohta.

„Retsina” on lauavein, mis on valmistatud üksnes Kreeka territooriumil süüria männi vaiguga töödeldud viinamarjavirdest. Süüria männi vaigu kasutamine on lubatud ainult „Retsina” veini saamiseks Kreekas kohaldatavate sätete kohaselt.

Erandina punktist b kuuluvad „Tokaji eszencia” ja „Tokajská esencia” veinide hulka.

Olenemata artikli 112f lõikest 2 võivad liikmesriigid siiski lubada kasutada mõistet „vein”:

– liitnimetusena koos puuvilja nimega selliste toodete turustamiseks, mis on saadud muude puuviljade kui viinamarjade kääritamisel; või

– kui see on liitnimetuse osa.

Tuleb vältida nimetatud toodete segiajamist käesolevas lisas esitatud veinikategooriatele vastavate toodetega.

2) Kääriv toorvein

Kääriv toorvein on saadus, mille alkoholkäärimine ei ole veel lõppenud ja mis ei ole veel settest eraldatud.

3) Liköörvein

Liköörvein on saadus:

a) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 15 mahuprotsenti, aga mitte üle 22 mahuprotsendi;

b) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 17,5 mahuprotsenti, välja arvatud teatavad päritolunimetuse või geograafilise tähisega liköörveinid, mis on komisjoni poolt koostavas loetelus, mis esitatakse delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 112e lõikele 1;

c) mis on saadud:

– osaliselt kääritatud viinamarjavirdest,

– veinist,

– eespool nimetatud saaduste segust või

– viinamarjavirdest või viinamarjavirde ja veini segust, kui tegemist on komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 112e lõikele 1 kindlaks määratud teatavate kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähisega liköörveinidega;

d) mille esialgne naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt 12 mahuprotsenti, välja arvatud teatavad kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega liköörveinid, mis on komisjoni poolt koostatavas loetelus, mis esitatakse delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 112e lõikele 1;

e) millele on lisatud:

i) üksikult või seguna:

– veinist saadud neutraalset alkoholi, sealhulgas kuivatatud viinamarjade destilleerimisel saadud alkoholi, mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 96 mahuprotsenti;

– veini või kuivatatud viinamarjade destillaati, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 52 ega üle 86 mahuprotsendi;

ii) vajaduse korral ühte või mitut järgmist saadust:

– kontsentreeritud viinamarjavirret,

– ühe punkti e alapunktis i osutatud saaduse ja punkti c esimeses ja neljandas taandes osutatud viinamarjavirde segu;

f) millele on erandina punktist e lisatud (kui tegemist on teatavate kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega liköörveinidega, mis on komisjoni koostatavas loetelus, mis esitatakse delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 112e lõikele 1):

i) punkti e alapunktis i loetletud saadusi üksikult või seguna või

ii) üht või mitut järgmistest saadustest:

– veinialkoholi või kuivatatud viinamarjadest saadud alkoholi, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 95 ega üle 96 mahuprotsendi;

– veinist või pressitud viinamarjajääkidest destilleeritud kangeid alkohoolseid jooke, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 52 ega üle 86 mahuprotsendi;

– kuivatatud viinamarjadest destilleeritud kangeid alkohoolseid jooke, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 52 mahuprotsendi ega üle 94,5 mahuprotsendi; ja

iii) vajaduse korral ühte või mitut järgmist saadust:

– kuivatatud viinamarjadest saadud osaliselt kääritatud viinamarjavirret;

– otsesel kuumutamisel saadud kontsentreeritud viinamarjavirret, mis vastab, välja arvatud nimetatud menetluse puhul, kontsentreeritud viinamarjavirde määratlusele;

– kontsentreeritud viinamarjavirret;

– ühe punkti f alapunktis ii osutatud saaduse ja punkti c esimeses ja neljandas taandes osutatud viinamarjavirde segu.

4) Vahuvein

Vahuvein on saadus:

a) mis on saadud järgmiste saaduste esimesel või teisel alkoholkäärimisel:

– värsked viinamarjad,

– viinamarjavirre või

– vein;

b) mille mahuti avamisel vabaneb ainult käärimisel tekkinud süsinikdioksiid;

c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3 baari; ja

d) mille valmistamiseks mõeldud kuveede üldalkoholisisaldus on vähemalt 8,5 mahuprotsenti.

5) Kvaliteetvahuvein

Kvaliteetvahuvein on saadus:

a) mis on saadud järgmiste saaduste esimesel või teisel alkoholkäärimisel:

– värsked viinamarjad;

– viinamarjavirre või

– vein;

b) mille mahuti avamisel vabaneb ainult käärimisel tekkinud süsinikdioksiid;

c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3,5 baari; ja

d) mille valmistamiseks mõeldud kuveede üldalkoholisisaldus on vähemalt 9 mahuprotsenti.

6) Aromaatne kvaliteetvahuvein

Aromaatne kvaliteetvahuvein on kvaliteetvahuvein:

a) mis on saadud üksnes nii, et kuvee komponentidena kasutatakse viinamarjavirret või käärivat viinamarjavirret, mis on pärit sellistest viinamarjasortidest, mis on komisjoni koostatavas loetelus, mis esitatakse delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 112e lõikele 1.

Aromaatsed kvaliteetvahuveinid, mida traditsiooniliselt toodetakse, kasutades kuvee komponentidena veine, määrab kindlaks komisjon delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 112e lõikele 1;

b) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3 baari;

c) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 6 mahuprotsenti; ja

d) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 10 mahuprotsenti.

7) Gaseeritud vahuvein

Gaseeritud vahuvein on saadus:

a) mis on saadud ilma kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähiseta veinist;

b) mille mahuti avamisel vabaneb süsinikdioksiid, mis on tervikuna või osaliselt saadud selle gaasi lisamisel; ja

c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3 baari.

8) Poolvahuvein

Poolvahuvein on saadus:

a) mis on saadud veinist, mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 9 mahuprotsenti;

b) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 7 mahuprotsenti;

c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva sisetekkelise süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 1 baar, kuid mitte üle 2,5 baari; ja

d) mis pannakse 60-liitristesse või väiksematesse mahutitesse.

9) Gaseeritud poolvahuvein

Gaseeritud poolvahuvein on saadus:

a) mis on saadud veinist;

b) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 7 mahuprotsenti ja üldalkoholisisaldus vähemalt 9 mahuprotsenti;

c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on täielikult või osaliselt lisatud süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 1 baar, kuid mitte üle 2,5 baari; ja

d) mis pannakse 60-liitristesse või väiksematesse mahutitesse.

10) Viinamarjavirre

Viinamarjavirre on värsketest viinamarjadest loomulikult või füüsilisel töötlemisel saadud vedel saadus. Viinamarjavirde lubatud tegelik alkoholisisaldus ei ületa 1 mahuprotsenti.

11) Osaliselt kääritatud viinamarjavirre

Kääriv viinamarjavirre on viinamarjavirde kääritamise saadus, mille tegelik alkoholisisaldus on üle 1 mahuprotsendi, aga alla kolme viiendiku selle üldalkoholisisaldusest.

12) Kuivatatud viinamarjadest saadud osaliselt kääritatud viinamarjavirre

Kuivatatud viinamarjadest saadud kääriv viinamarjavirre on kuivatatud viinamarjadest saadud viinamarjavirde osalise kääritamise saadus, mille üldsuhkrusisaldus on enne käärimist vähemalt 272 grammi liitri kohta ning mille naturaalne ja tegelik alkoholisisaldus ei tohi olla alla 8 mahuprotsendi. Samas ei loeta kuivatatud viinamarjadest saadud käärivaks viinamarjavirdeks teatavaid veine, mille komisjon määrab kindlaks delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 112e lõikele 1 ja mis vastavad eespool nimetatud nõuetele.

13) Kontsentreeritud viinamarjavirre

Kontsentreeritud viinamarjavirre on karamellimata viinamarjavirre, mis on saadud viinamarjavirde osalise veetustamise teel, mis toimub mis tahes lubatud meetodil, välja arvatud otsese kuumuse abil, ja nii, et edaspidi artikli 112h lõike 1 kolmanda lõiguga ja artikli 112o punktiga d ette nähtaval meetodil kasutatava refraktomeetri näit temperatuuril 20 °C ei ole alla 50,9 %.

Kontsentreeritud viinamarjavirde lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 %.

14) Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre

Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre on vedel karamellimata saadus:

a) mis on saadud viinamarjavirde osalise veetustamise teel, mis toimub mis tahes lubatud meetodil, välja arvatud otsese kuumuse abil, ja nii, et edaspidi artikli 112h lõike 1 kolmanda lõiguga ja artikli 112o punktiga d ette nähtaval meetodil kasutatava refraktomeetri näit temperatuuril 20 °C ei ole alla 61,7 %;

b) mis on läbinud lubatud töötluse hapetustamiseks ja koostisosade (v.a suhkru) kõrvaldamiseks;

c) millel on järgmised omadused:

– pH-väärtus ei ole 25 Brixi juures üle 5;

– optiline tihedus 425 nm juures 1 cm paksusel ei ületa 25 Brixi juures kontsentreeritud viinamarjavirrete puhul 0,100;

– sahharoosisisaldus ei ole kindlaksmääratava analüüsimeetodiga täheldatav;

– Folin-Ciocalteau indeks ei ületa 25 Brixi juures 6,00;

– tiitritav happesus ei ületa 15 milliekvivalenti üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;

– vääveldioksiidisisaldus ei ületa 25 milligrammi üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;

– katioonide kogusisaldus ei ületa 8 milliekvivalenti üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;

– elektrijuhtivus ei ületa 25 Brixi ja 20 °C juures 120 µS/cm;

– hüdroksümetüülfurfuraali sisaldus ei ületa 25 milligrammi üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;

– mesoinositooli olemasolu.

Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 mahuprotsenti.

15) Kuivatatud viinamarjadest valmistatud vein

Kuivatatud viinamarjadest valmistatud vein on saadus:

a) mis on toodetud rikastamiseta, osaliseks veetustamiseks päikese kätte või varju jäetud viinamarjadest;

b) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 16 mahuprotsenti ja tegelik alkoholisisaldus vähemalt 9 mahuprotsenti ja

c) mille naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt 16 mahuprotsenti (või mille suhkrusisaldus on vähemalt 272 grammi liitri kohta).

16) Üleküpsenud viinamarjadest valmistatud vein

Üleküpsenud viinamarjadest valmistatud vein on saadus:

a) mis on toodetud rikastamiseta;

b) mille naturaalne alkoholisisaldus on suurem kui 15 mahuprotsenti ja

c) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 15 mahuprotsenti ja tegelik alkoholisisaldus vähemalt 12 mahuprotsenti.

Liikmesriigid võivad kehtestada selle toote laagerdumistähtaja.

17) Veiniäädikas

Veiniäädikas on äädikas:

a) mis on saadud eranditult veini äädikhappelisel käärimisel; ja

b) mille üldhappesus äädikhappes väljendatuna on vähemalt 60 grammi liitri kohta.

III OSA. PIIM JA PIIMATOOTED

1. Mõiste „piim” tähendab ainult ühe või mitme lüpsmise tulemusena udarast eritunud sekreeti, millele ei ole midagi lisatud ega millest ei ole midagi eraldatud.

Mõistet „piim” võib siiski kasutada:

a) piima kohta, mida on töödeldud selle koostist muutmata, või piima kohta, mille rasvasisaldus on standarditud käesoleva lisa IV osa alusel;

b) koos sõnaga, mis nimetab, või sõnadega, mis nimetavad sellise piima tüüpi, kvaliteediklassi, päritolu ja/või kavatsetavat kasutust või kirjeldavad selle füüsilist töötlemist või koostise muutmist juhul, kui muutmine piirdub piima loomulike koostisainete lisamise ja/või eemaldamisega.

2. Käesolevas osas tähendavad „piimatooted” tooteid, mis on saadud ainult piimast, arvestades, et nende valmistamiseks vajalikke aineid võib lisada juhul, kui neid aineid ei kasutata mõne piima koostisaine täielikuks või osaliseks asendamiseks.

Ainult piimatoodetele reserveeritakse:

a) järgmised kõigil turustusetappidel kasutatavad nimetused:

i) vadak;

ii) koor;

iii) või;

iv) pett;

v) võiõli;

vi) kaseiinid;

vii) veevaba piimarasv;

viii) juust;

ix) jogurt;

x) keefir;

xi) kumõss;

xii) viili/fil;

xiii) smetana;

xiv) fil;

b) nimetused direktiivi 2000/13/EÜ artiklis 5 määratletud tähenduses, mida tegelikult piimatoodete kohta kasutatakse.

3. Mõistet „piim" ja piimatoodete kohta kasutatavaid nimetusi võib samuti tarvitada koos sõnaga, mis nimetab, või sõnadega, mis nimetavad liittooteid, mille ükski osa ei asenda või ei ole mõeldud asendama ühtki piima koostisainet ja milles piim või piimatoode on kas koguseliselt või toote iseloomustamisel oluline.

4. Märkida tuleb komisjoni poolt määratletud piima ja piimatoodete päritolu, v.a juhul, kui tegemist on lehmapiimaga.

5. Käesolevas osa punktides 1, 2 ja 3 osutatud nimetusi ei tohi kasutada ühegi toote kohta peale kõnealustes punktides nimetatud toodete.

Seda sätet ei kohaldata toodete nimetamisel, mille täpne iseloom on selge tavapärase kasutamise tõttu ja/või juhul, kui nimetusi kasutatakse selgesti toote iseloomuliku omaduse kirjeldamiseks.

6. Käesoleva osa punktides 1, 2 ja 3 nimetamata toodete puhul ei tohi kasutada ühtki märgist, äridokumenti, reklaammaterjali või direktiivi 2006/114/EÜ*** artiklis 2 määratletud reklaamimise viisi ega ühtki esitusviisi, mis väidab, viitab või vihjab, et toode on piimatoode.

Piima või piimatooteid sisaldava toote puhul võib nimetust „piim” või käesoleva osa punkti 2 teises lõigus osutatud nimetusi kasutada ainult põhitoorainete kirjeldamiseks ja koostisainete loetlemiseks vastavalt direktiivile 2000/13/EÜ.

IV OSA. CN-KOODI 0401 ALLA KUULUV INIMTOIDUKS ETTENÄHTUD PIIM

I. Mõisted

Käesoleva osa kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „piim” –ühe või mitme lehma lüpsmise saadus;

b) „joogipiim” – III punktis nimetatud tooted, mis on mõeldud ilma edasise töötlemiseta tarbijale tarnimiseks;

(c) „rasvasisaldus” – piimarasva massiosade arv saja massiosa piima kohta;

d) „valgusisaldus” – valgu massiosade arv saja massiosa piima kohta (arvutatakse, korrutades piima üldlämmastiku massiprotsendi teguriga 6,38).

II. Tarne või müük lõpptarbijale

1) Ilma edasise töötlemiseta võib tarnida või müüa lõpptarbijale kas otse või restoranide, haiglate, sööklate või muude toitlustusettevõtete kaudu ainult niisugust piima, mis vastab joogipiimale sätestatud nõuetele.

2) Toodete müüginimetused on esitatud käesoleva osa III punktis. Neid nimetusi tuleb kasutada ainult selles punktis nimetatud toodete kohta, ilma et see piiraks nende kasutamist liitnimetustes.

3) Liikmesriigid võtavad meetmeid, et tutvustada tarbijatele asjakohaste toodete iseloomu ja koostist, kui sellise teabe puudumine võiks põhjustada segadust.

III. Joogipiim

1. Joogipiimaks loetakse järgmisi tooteid:

a) toorpiim: piim, mida pole kuumutatud üle 40 °C ega töödeldud mingil samaväärse mõjuga viisil;

b) täispiim: kuumtöödeldud piim, mis rasvasisalduse osas vastab ühele järgmistest nõuetest:

i) standardne täispiim: „standardne täispiim” on piim, mille rasvasisaldus on vähemalt 3,50 % (m/m). Liikmesriigid võivad ette näha täiendava täispiima liigi, mille rasvasisaldus on 4,00 % (m/m) või rohkem;

ii) mittestandardne täispiim: piim, mille rasvasisaldust pole pärast lüpsmist muudetud piimarasvade lisamise või eemaldamisega ega segatud seda piimaga, mille loomulikku rasvasisaldust on muudetud. Rasvasisaldus ei tohi siiski olla alla 3,50 % (m/m);

c) madala rasvasisaldusega piim: kuumtöödeldud piim, mille vähendatud rasvasisaldus on vähemalt 1,50 % (m/m) ja kõige rohkem 1,80 % (m/m);

d) kooritud piim: „rasvatu piim” on kuumtöödeldud piim, mille vähendatud rasvasisaldus on kõige rohkem 0,50 % (m/m).

Kuumtöödeldud piima, mille rasvasisaldus ei vasta esimese lõigu punktides b, c ja d sätestatud nõuetele, käsitatakse joogipiimana tingimusel, et rasvasisaldus on pakendil ühe kümnendkoha täpsusega selgelt ära märgitud ja kergesti loetav kujul „rasvasisaldus … %”. Sellist piima ei nimetata täispiimaks, madala rasvasisaldusega piimaks ega rasvatuks piimaks.

2. Ilma et see piiraks punkti 1 alapunkti b alapunkti ii kohaldamist, on lubatud ainult järgmised muudatused:

a) joogipiimale ette nähtud rasvasisalduse saamiseks võib muuta loomulikku rasvasisaldust, eemaldades või lisades koort või lisades täispiima, madala rasvasisaldusega piima või kooritud piima;

b) piima võib rikastada piimavalkude, mineraalsoolade või vitamiinidega;

c) laktoosisisaldust võib vähendada laktoosi glükoosiks ja galaktoosiks muutmise teel.

Alapunktides b ja c nimetatud piima koostise muutmised on lubatud ainult juhul, kui toote pakendil on vastav kustumiskindel märge, mis on hästi nähtav ja loetav. Selline märge ei asenda nõukogu direktiiviga 90/496/EMÜ**** ette nähtud toitumisalase teabega märgistamise kohustust. Valkudega rikastatud piima valgusisaldus peab olema 3,8 % (m/m) või rohkem.

Liikmesriigid võivad alapunktides b ja c nimetatud piima koostise muutmist piirata või selle keelata.

3. Joogipiim:

a) külmumistemperatuur peab olema ligilähedane päritolupiirkonna toorpiima keskmisele külmumistemperatuurile;

b) 3,5 massiprotsenti rasva sisaldava ühe liitri piima mass temperatuuril 20° C peab olema vähemalt 1028 grammi, teistsuguse rasvasisaldusega piima liitri mass peab olema ekvivalentne;

c) 3,5 massiprotsenti rasva sisaldavas piimas peab olema vähemalt 2,9 massiprotsenti valku, teistsuguse rasvasisaldusega piima korral peab valgu sisaldus olema ekvivalentne.

V OSA. LINNULIHASEKTORI TOOTED

Käesoleva lisa käesolevat osa kohaldatakse seoses teatavate kodulinnuliha ning kodulinnuliha või rupsi valmististe ja toodete turustamisega liidus äri või kaubanduse teel järgmiste liikide puhul:

– kanad liigist *Gallus domesticus*,

– pardid,

– haned,

– kalkunid,

– pärlkanad.

Neid sätteid kohaldatakse ka CN-koodi 0210 99 39 alla kuuluva soolvees linnuliha suhtes.

I. Mõisted

1) „kodulinnuliha” – inimtoiduks sobiv kodulinnuliha, mis ei ole läbinud mingit töötlust peale külmtöötluse;

2) „värske kodulinnuliha” – kodulinnuliha, mida ei ole kunagi külmutamisega jäigastatud ning mida tuleb kogu aeg hoida temperatuuril, mis ei ole madalam kui -2 °C ega kõrgem kui +4 °C. Liikmesriigid võivad siiski kehtestada veidi erinevad temperatuurinõuded minimaalse pikkusega ajavahemikuks, mis on vajalik värske kodulinnuliha lõikamiseks ja käitlemiseks jaemüügipoodides või müügipunktide abihoonetes, kui lõikamise ja käitlemise eesmärk on üksnes tarbijale kohapeal müümine;

3) „külmutatud kodulinnuliha” – kodulinnuliha, mis tuleb külmutada nii kiiresti kui võimalik normaalse tapatoimingu piires ning mida ei tohi hoida kõrgemal temperatuuril kui -12 °C;

4) „kiirkülmutatud kodulinnuliha” – kodulinnuliha, mida hoitakse kogu aeg temperatuuril mitte üle -18 °C, millest kõrvalekalded on sätestatud nõukogu direktiivis 89/108/EMÜ*****.

5) „kodulinnulihast valmistis” – kodulinnuliha, sealhulgas kodulinnuliha, mis on peenestatud, millele on lisatud toidu- või maitseaineid või lisandeid või mida on töödeldud viisil, millest ei piisa lihaskiu sisemise struktuuri muutmiseks;

6) „värskest kodulinnulihast valmistis” – kodulinnulihast valmistis, mille valmistamisel on kasutatud värsket kodulinnuliha.

   Liikmesriigid võivad siiski kehtestada veidi erinevad temperatuurinõuded, mida kohaldatakse minimaalse pikkusega ajavahemiku jooksul ja üksnes sellises ulatuses, mis on vajalik värskest kodulinnulihast valmististe tööstuslikul tootmisel lõikamise ja käitlemise hõlbustamiseks;

7) „kodulinnulihatooted” – määruse (EÜ) nr 853/2004****** I lisa punktis 7.1 määratletud lihatooted, mille valmistamisel kasutatakse kodulinnuliha.

VI OSA. VÕIDERASVAD

Kui artiklis 112f osutatud tooted ei vasta lisas kehtestatud nõuetele, ei tohi neid töötlemata kujul lõpptarbijale tarnida või temale üle anda ei otse ega ka restoranide, haiglate, sööklate või teiste samalaadsete asutuste kaudu.

Nende toodete müüginimetused on esitatud käesolevas osas.

Allpool esitatud müüginimetusi kasutatakse üksnes toodete kohta, mis kuuluvad järgmiste CN-koodide alla ja mille rasvasisaldus on vähemalt 10 %, kuid mitte üle 90 % massist:

a) piimarasvad, mille CN-kood on 0405 ja ex2106;

b) rasvad, mille CN-kood on ex1517;

c) rasvad, mis koosnevad taimse ja/või loomse päritoluga toodetest, mille CN-kood on ex 1517 ja ex 2106.

Rasvasisaldus peab soola arvestamata olema vähemalt kaks kolmandikku nende toodete kuivainest.

Neid müüginimetusi kohaldatakse siiski üksnes toodete suhtes, mis on 20 °C juures tahked ja sobivad kasutamiseks võidena.

Neid määratlusi ei kohaldata:

a) selliste toodete nimetuse suhtes, mille eripära on traditsioonilisest kasutusest teada, ja/või kui nimetus iseloomustab selgelt toote eripära;

b) kontsentreeritud toodete suhtes (või, margariin, rasvasegu), mille rasvasisaldus on vähemalt 90 %.

Rasva grupp Mõisted	Müüginimetus	Tootekategooriad Tootekategooria lisakirjeldus, milles märgitakse ära rasva massiprotsent
A. Piimarasvad Tahked, plastsed, peamiselt vesi-õlis-tüüpi emulsioonidena tooted, mida saadakse üksnes piimast ja/või teatavatest piimatoodetest, mille olulise väärtusega koostisosa on rasv. Nendele toodetele võib siiski olla lisatud ka teisi nende valmistamiseks vajalikke aineid tingimusel, et neid aineid ei kasutata ühegi piima koostisosa täielikuks või osaliseks asendamiseks.	1. Või 2. Kolmveerandrasvane või (*) 3. Poolrasvane või (**) 4. Piimarasvavõie X %	Toode, mille piimarasvasisaldus on üle 80 % ja alla 90 %, maksimaalne veesisaldus on 16 % ja maksimaalne rasvata piima kuivainesisaldus 2 %. Toode, mis sisaldab vähemalt 60 %, aga mitte rohkem kui 62 % piimarasva. Toode, mis sisaldab vähemalt 39 %, aga mitte rohkem kui 41 % piimarasva. Toode, mis võib sisaldada piimarasva järgmistes kontsentratsioonides: - alla 39 %, - rohkem kui 41 %, kuid alla 60 %; - rohkem kui 62 %, kuid alla 80 %.
B. Rasv Tahked, plastsed, peamiselt vesi-õlis-tüüpi emulsioonidena tooted, mida saadakse tahketest ja/või vedelatest taimsetest ja/või loomsetest inimtoiduks sobivatest rasvadest; rasvasisaldusest võib piimarasv moodustada kuni 3 %.	1. Margariin 2. Kolmveerandrasvane margariin (***) 3. Poolrasvane margariin (****) 4. Rasvavõided, X %	Taimsetest ja/või loomsetest rasvadest saadud toode, mis sisaldab vähemalt 80 %, kuid alla 90 % rasva. Taimsetest ja/või loomsetest rasvadest saadud toode, mis sisaldab vähemalt 60 %, aga mitte rohkem kui 62 % rasva. Taimsetest ja/või loomsetest rasvadest saadud toode, mis sisaldab vähemalt 39 %, aga mitte rohkem kui 41 % rasva. Taimsetest ja/või loomsetest rasvadest saadud toode, mis võib sisaldada rasva järgmistes kontsentratsioonides: - alla 39 %, - rohkem kui 41 %, kuid alla 60 %; - rohkem kui 62 %, kuid alla 80 %.

Rasva grupp	Müüginimetused	Tootekategooriad
Mõisted		Tootekategooria lisakirjeldus, milles märgitakse ära rasva massiprotsent
C. Rasvad, mis on kokku segatud taimsetest ja loomsetest toodetest Tahked, plastsed, peamiselt vesi-õlis-tüüpi emulsioonidena tooted, mida saadakse tahketest ja/või vedelatest taimsetest ja/või loomsetest inimtoiduks sobivatest rasvadest; rasvasisaldusest võib piimarasv moodustada 10–80 %.	1. Segu 2. Kolmveerandrasvane rasvasegu (*****) 3. Poolrasvane rasvasegu (******) 4. Rasvasegu võie, X %	Taimsete ja/või loomsete rasvade segust saadud toode, mis sisaldab vähemalt 80 %, kuid alla 90 % rasva. Taimsete ja/või loomsete rasvade segust saadud toode, mis sisaldab vähemalt 60 %, aga mitte rohkem kui 62 % rasva. Taimsete ja/või loomsete rasvade segust saadud toode, mis sisaldab vähemalt 39 %, aga mitte rohkem kui 41 % rasva. Taimsete ja/või loomsete rasvade segust saadud toode, mis võib sisaldada rasva järgmistes kontsentratsioonides: - alla 39 %, - rohkem kui 41 %, kuid alla 60 %; - rohkem kui 62 %, kuid alla 80 %.

(*) Taani keeles „smør 60”.
(**) Taani keeles „smør 40”.
(***) Taani keeles „margarine 60”.
(****) Taani keeles „margarine 40”.
(*****) Taani keeles „blandingsprodukt 60”.
(******) Taani keeles „blandingsprodukt 40”.

Märkus. Käesolevas osas loetletud toodete piimarasvade sisaldust võib muuta üksnes füüsilise töötlemisega.

VII OSA. OLIIVIÕLI JA OLIIVIJÄÄKÕLI KIRJELDUSED JA MÄÄRATLUSED

Käesolevas osas sätestatud oliiviõlide ja oliivijääkõlide kirjelduste ja määratluste kasutamine on kohustuslik asjaomaste toodete turustamisel liidus ning, kui see on vastavuses kohustuslike rahvusvaheliste eeskirjadega, kauplemisel kolmandate riikidega.

Jaemüügi etapis võib turustada üksnes käesoleva osa punkti 1 alapunktides a ja b ning punktides 3 ja 6 nimetatud õli.

1) Neitsioliiviõlid

Õlid, mis on saadud õlipuu viljadest üksnes mehaaniliste või muude füüsiliste vahendite abil tingimustel, mis ei põhjusta õli muutumist, ja mida ei ole töödeldud muul viisil kui pesemine, dekanteerimine, tsentrifuugimine ja filtreerimine, välja arvatud õlid, mis on saadud lahustite või keemilise või bioloogilise toimega abiainete või ümberesterdamise abil ja muude õlidega segamisel.

Neitsioliiviõlisid liigitatakse ja kirjeldatakse järgmiselt:

a) Ekstra-neitsioliiviõli

Neitsioliiviõli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole suurem kui 0,8 grammi 100 grammi kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

b) Neitsioliiviõli

Neitsioliiviõli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole suurem kui 2 grammi 100 grammi kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

c) Lambiõli

Neitsioliiviõli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus on suurem kui 2 grammi 100 grammi kohta ja/või mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

2) Rafineeritud oliiviõli

Neitsioliiviõli rafineerimise teel saadav oliiviõli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole suurem kui 0,3 grammi 100 grammi kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

3) Oliiviõli, mis koosneb rafineeritud oliiviõlist ja neitsioliiviõlist

Rafineeritud oliiviõli ja neitsioliiviõli (v.a lambiõli) segamisel saadud oliiviõli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole suurem kui 1 gramm 100 grammi kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

4) Töötlemata oliivijääkõli

Õli, mis on saadud oliivijääkõli töötlemisel lahustitega või muul füüsilisel töötlemisel, või lambiõlile vastav õli, välja arvatud õlid, mis on saadud ümberesterdamise abil ja muude õlidega segamisel, ning mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

5) Rafineeritud oliivijääkõli

Töötlemata oliivijääkõli rafineerimisel saadav õli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole suurem kui 0,3 grammi 100 grammi kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

6) Oliivijääkõli

Rafineeritud oliivijääkõli ja neitsioliiviõli (v.a lambiõli) segamisel saadud õli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole suurem kui 1 gramm 100 grammi kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

XIIa lisa II osa liide

Viinamarjakasvatusvööndid

Viinamarjakasvatusvööndid on järgmised:

1) Viinamarjakasvatusvööndisse A kuuluvad:

a) Saksamaal: muud kui punkti 2 alapunkti a alla kuuluvad viinapuude kasvualad;

b) Luksemburgis: Luksemburgi viinamarjakasvatuspiirkond;

c) Belgias, Taanis, Iirimaal, Madalmaades, Poolas, Rootsis ja Ühendkuningriigis: nende riikide viinamarjakasvatuspiirkonnad;

d) Tšehhi Vabariigis: Čechy viinamarjakasvatuspiirkond.

2) Viinamarjakasvatusvööndisse B kuuluvad:

a) Saksamaal Badeni määratletud piirkonnas viinapuude kasvualad;

b) Prantsusmaal käesolevas lisas nimetamata departemangude ja järgmiste departemangude viinapuude kasvualad:

– Alsace'is : Bas-Rhin, Haut-Rhin;

– Lorraine'is: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges;

– Champagne'is: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne;

– Juras: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône;

– Savoies: Savoie, Haute-Savoie, Isère (Chapareillani kommuun);

– Val de Loire'is: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne ja Nièvre'i departemangu Cosne-sur-Loire'i ringkonna viinapuude kasvualad;

c) Austrias Austria viinamarjakasvatuspiirkond;

d) Tšehhi Vabariigis Morava viinamarjakasvatuspiirkond ja viinapuude kasvualad, mis ei ole hõlmatud punkti 1 alapunktiga d;

e) Slovakkias viinapuude kasvualad järgmistes piirkondades: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť ja Východoslovenská vinohradnícka oblasť ning viinamarjakasvatusalad, mis ei ole hõlmatud punkti 3 alapunktiga f;

f) Sloveenias järgmiste piirkondade viinapuude kasvualad:

– Podravje piirkonnas: Štajerska Slovenija, Prekmurje;

– Posavje piirkonnas: Bizeljsko Sremič, Dolenjska ja Bela krajina ning viinapuude kasvualad, mis ei ole hõlmatud punkti 4 alapunktiga d;

g) Rumeenias Podișul Transilvaniei piirkond.

3) Viinamarjakasvatusvööndisse C I kuuluvad:

a) Prantsusmaal viinamarjakasvatusalad

– järgmistes departemangudes: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (välja arvatud Chapareillani kommuun), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (välja arvatud Cosne-sur-Loire'i ringkond), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,

– Drôme'i departemangu Valence'i ja Die ringkondades (välja arvatud Dieulefit', Lorioli, Marsanne'i ja Montélimari kanton),

– Ardèche'i departemangu Tournoni ringkonnas ja Antraigues', Burzet', Coucouroni, Montpezat-sous-Bauzoni, Privas', Saint-Etienne de Lugdarèsi, Saint-Pierreville'i, Valgorge'i ning la Voulte-sur-Rhône'i kantonites;

b) Itaalias Valle d'Aosta piirkonna viinamarjakasvatusalad ja Sondrio, Bolzano, Trento ja Belluno provints;

c) Hispaanias A Coruña, Astuuria, Kantaabria, Guipúzcoa ja Biskaia provintsi viinapuude kasvualad;

d) Portugalis Norte piirkonna see osa, mis vastab määratletud viinamarjakasvatuspiirkonnale Vinho Verde, ja Região viticola da Extremadura viinamarjakasvatuspiirkonna omavalitsusüksused Bombarral, Lourinhã, Mafra ja Torres Vedras, viimasest välja arvatud Freguesias da Carvoeira e Dois Portos;

e) Ungaris kõik viinamarjakasvatusalad;

f) Slovakkias viinapuude kasvualad piirkonnas Tokajská Vinohradnícka oblasť;

g) Rumeenias punkti 2 alapunktis g või punkti 4 alapunktis f nimetamata viinamarjakasvatusalad.

4) Viinamarjakasvatusvööndisse C II kuuluvad:

a) Prantsusmaal viinamarjakasvatusalad

– järgmistes departemangudes: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (välja arvatud Olette'i ja Arles-sur-Techi kanton), Vaucluse;

– Var'i departemangu selles osas, mis piirneb lõunas Evenos', Le Beausset', Solliès-Toucas', Cuers'i, Puget-Ville'i, Collobrières'i, La Garde-Freinet', Plan-de-la-Touri ja Sainte-Maxime'i kommuunidega;

– Drôme'i departemangu Nyons'i ringkonnas ja Loriol-sur-Drôme'i kantonis;

– Ardèche'i departemangu punkti 3 alapunktis a loetlemata osades;

b) Itaalias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguuria, Lombardia (välja arvatud Sondrio provints), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (välja arvatud Belluno provints), sealhulgas nende piirkondade saared, nagu Elba ja muud Toscana saarestiku saared, Ponziane saared, Capri ja Ischia;

c) Hispaanias järgmiste provintside viinamarjakasvatusalad:

– Lugo, Ourense, Pontevedra;

– Ávila (välja arvatud kohalikud haldusüksused, mis kuuluvad Cebrerose määratletud veinialasse (comarca'sse)), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora;

– La Rioja;

– Álava;

– Navarra;

– Huesca;

– Barcelona, Girona, Lleida;

– Zaragoza provintsi Ebro jõest põhja pool asuvas osas;

– Tarragona provintsi kohalikes haldusüksustes, mis kuuluvad Penedési päritolunimetuse piirkonda;

– Tarragona provintsi selles osas, mis kuulub Conca de Barberá määratletud veinialasse (comarca);

d) Sloveenias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Brda või Goriška Brda, Vipavska dolina või Vipava, Kras ja Slovenska Istra;

e) Bulgaarias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);

f) Rumeenias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului ja Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, lõunapoolne viinamarjakasvatuspiirkond, sealhulgas liivatasandikud ja muud soodsad piirkonnad.

5) Viinamarjakasvatusvööndisse C III a kuuluvad:

a) Kreekas viinamarjakasvatusalad järgmistes noomides: Flórina, Imathía, Kilkís, Grevená, Lárisa, Ioánnina, Lefkáda, Ahhaia, Messeenia, Arkaadia, Korinthía, Irákleio, Chaniá, Réthymnon, Sámos, Lasíthion ja Thíra (Santorini) saar;

b) Küprosel viinamarjakasvatusalad, mis asuvad kõrgemal kui 600 meetrit üle merepinna;

c) Bulgaarias viinamarjakasvatusalad, mis ei ole hõlmatud punkti 4 alapunktiga e.

6) Viinamarjakasvatusvööndisse C III b kuuluvad:

a) Prantsusmaal viinamarjakasvatusalad

– Korsika departemangudes;

– Var'i departemangu selles osas, mis asub mere ja järgmiste samasse vööndisse kuuluvate kommuunide vahel: Évenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime (nimetatud kommuunid kaasa arvatud);

– Pyrénées-Orientales'i departemangu Olette'i ja Arles-sur-Techi kantonis;

b) Itaalias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Calabria, Basilicata, Apuulia, Sardiinia ja Sitsiilia, kaasa arvatud nendesse piirkondadesse kuuluvad saared, nagu Pantelleria saar ning Lipari, Egadi ja Pelagie saared;

c) Kreekas punkti 5 alapunktis a nimetamata viinamarjakasvatusalad;

d) Hispaanias : Hispaanias punkti 3 alapunktis c või punkti 4 alapunktis c nimetamata viinamarjakasvatusalad;

e) Portugalis punkti 3 alapunktis d nimetamata viinamarjakasvatusalad;

f) Küprosel viinamarjakasvatusalad, mis ei asu kõrgemal kui 600 meetrit üle merepinna;

g) Malta viinamarjakasvatusalad.

Käesolevas lisas osutatud haldusüksuste territooriumid on piiritletud 15. detsembril 1981 kehtinud siseriiklike sätete alusel, Hispaania puhul 1. märtsil 1986 kehtinud siseriiklike sätete alusel ja Portugali puhul 1. märtsil 1998 kehtinud siseriiklike sätete alusel.

XIIb lisa
Artikli 112b lõikes 3 osutatud rahvusvahelised organisatsioonid

– *Codex alimentarius*

– Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjon

XIIc lisa

I osa

RIKASTAMINE, HAPESTAMINE JA HAPETUSTAMINE TEATAVATES VIINAMARJAKASVATUSVÖÖNDITES

A. Rikastamise piirmäärad

1. Kui ilmastikutingimused XIIa lisa II punkti liites osutatud teatavates liidu viinamarjakasvatusvööndites seda nõuavad, võivad asjaomased liikmesriigid lubada artikli 112i kohaselt liigitatavatest viinamarjasortidest saadud värskete viinamarjade, viinamarjavirde, kääriva viinamarjavirde, kääriva toorveini ja veini naturaalse alkoholisisalduse suurendamist mahuprotsentides.

2. Naturaalse alkoholisisalduse tõusu mahuprotsentides võib saavutada punktis B osutatud veinivalmistustavade abil ja see ei tohi ületada:

   a) 3 mahuprotsenti XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis A;

   b) 2 mahuprotsenti XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis B;

   c) 1,5 mahuprotsenti XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis C.

3. Eriti ebasoodsate ilmastikutingimustega aastatel võivad liikmesriigid taotleda, et punktis 2 kehtestatud piirmäärasid tõstetaks 0,5 mahuprotsendi võrra. Sellise taotluse korral võtab komisjon artikli 112o punktis d osutatud volituste alusel niipea kui võimalik vastu rakendusakti. Komisjon püüab teha otsuse nelja nädala jooksul alates taotluse esitamisest.

B. Rikastamine

1. Punktis A sätestatud naturaalse alkoholisisalduse mahuprotsendi tõstmine võib toimuda ainult järgmiselt:

   a) värskete viinamarjade, kääriva viinamarjavirde ja kääriva toorveini puhul sahharoosi, kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lisamisega;

   b) viinamarjavirde puhul sahharoosi, kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lisamisega või osalise kontsentreerimise, sealhulgas pöördosmoosi teel;

   c) veini puhul jahutamisel toimuva osalise kontsentreerimise teel.

2. Punktis 1 osutatud menetlusi ei tohi koos kasutada, kui vein või viinamarjavirre on rikastatud kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirdega ja artikli 103y alusel on makstud toetust.

3. Sahharoosi lisamine, nagu on sätestatud punkti 1 alapunktides a ja b, võib toimuda ainult kuivsuhkurdamise teel ja üksnes järgmistes viinamarjakasvatusvööndites:

a) XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis A;

b) XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis B;

c) XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis C;

välja arvatud viinamarjaistandused Itaalias, Kreekas, Hispaanias, Portugalis, Küprosel ja Prantsuse departemangudes asuvad viinamarjaistandused, mis kuuluvad järgmiste piirkondade apellatsioonikohtute jurisdiktsiooni alla:

– Aix-en-Provence;

– Nîmes;

– Montpellier;

– Toulouse;

– Agen;

– Pau;

– Bordeaux;

– Bastia.

Eespool osutatud Prantsuse departemangude puhul võivad riiklikud ametiasutused siiski erandina lubada rikastamist kuivsuhkurdamise teel. Prantsusmaa teavitab selliste lubade andmisest viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike.

4. Kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lisamine ei tohi suurendada purustatud värskete viinamarjade, viinamarjavirde, kääriva viinamarjavirde või kääriva toorveini esialgset mahtu üle 11 % XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis A, üle 8 % viinamarjakasvatusvööndis B ja üle 6,5 % viinamarjakasvatusvööndis C.

5. Viinamarjavirde või veini kontsentreerimine punktis 1 nimetatud protsesside abil:

a) ei tohi vähendada nimetatud saaduste esialgset mahtu üle 20 %;

b) ei tohi olenemata punktist A alapunkti 2 alapunktist c suurendada nimetatud saaduste naturaalset alkoholisisaldust üle 2 mahuprotsendi.

6. Punktides 1 ja 5 osutatud protsessid ei tohi suurendada värskete viinamarjade, viinamarjavirde, kääriva viinamarjavirde, kääriva toorveini või veini üldalkoholisisaldust:

a) XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis A üle 11,5 mahuprotsendi;

b) XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis B üle 12 mahuprotsendi;

c) XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis C I üle 12,5 mahuprotsendi;

d) XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis C II üle 13 mahuprotsendi; ja

e) XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis C III üle 13,5 mahuprotsendi.

7. Erandina punktist 6 võivad liikmesriigid:

a) punase veini puhul tõsta punktis 6 osutatud saaduste üldalkoholisisalduse ülemmäära mahuprotsentides XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis A 12 mahuprotsendini ja viinamarjakasvatusvööndis B 12,5 mahuprotsendini;

b) tõsta punktis 6 osutatud saaduste üldalkoholisisaldust päritolunimetusega veinide tootmisel liikmesriigi määratud tasemeni.

C. Hapestamine ja hapetustamine

1. Värskeid viinamarju, viinamarjavirret, käärivat viinamarjavirret, käärivat toorveini ja veini võib töödelda järgmiselt:

a) hapetustamine XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndites A, B ja C I;

b) hapestamine ja hapetustamine XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndites C I, C II ja C III a, ilma et see piiraks käesoleva jao punkti 7 kohaldamist; või

c) hapestamine XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis C III b.

2. Punktis 1 osutatud saadusi, välja arvatud veini, võib hapestada ainult piirini, mis liitri kohta väljendub 1,50 grammini liitri kohta viinhappes väljendatuna või 20 milliekvivalendini.

3. Veine võib hapestada ainult 2,50 grammini liitri kohta viinhappes väljendatuna või 33,3 milliekvivalendini.

4. Veine võib hapetustada ainult 1 grammini liitri kohta viinhappes väljendatuna või 13,3 milliekvivalendini liitri kohta.

5. Kontsentreerimiseks määratud viinamarjavirret võib hapetustada osaliselt.

6. Olenemata punktist 1 võivad liikmesriigid erandlike ilmastikutingimustega aastatel XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndites A ja B lubada punktis 1 osutatud saaduste hapestamist käesoleva jao punktides 2 ja 3 osutatud tingimustel.

7. Ühe ja sama saaduse hapestamine ja rikastamine, välja arvatud komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega artikli 112e lõike 1 kohaselt vastu võetavate erandite korral, ning hapestamine ja hapetustamine ei ole koos lubatud.

D. Töötlemine

1. Punktides B ja C nimetatud menetlused, välja arvatud veini hapestamine ja hapetustamine, on lubatud üksnes siis, kui seda tehakse tingimuste alusel, mille komisjon määrab kindlaks delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 112e lõikele 1 samal ajal, kui värsketest viinamarjadest, viinamarjavirdest, käärivast viinamarjavirdest või käärivast toorveinist tehakse vein või muu artikli 1 lõike 1 punktis l nimetatud otsetarbimiseks mõeldud jook, välja arvatud vahuvein või gaseeritud vahuvein, ja kui seda tehakse viinamarjakasvatusvööndis, kus kasutatud värsked viinamarjad on korjatud.

2. Veinide kontsentreerimine toimub samas viinamarjakasvatusvööndis, kus kasutatud värsked viinamarjad on korjatud.

3. Veinide hapestamine ja hapetustamine toimub ainult veinivalmistamisettevõttes ja viinamarjakasvatusvööndis, kus kõnealuse veini valmistamiseks kasutatud viinamarjad on korjatud.

4. Igast punktis 1, 2 ja 3 osutatud menetlusest tuleb teatada pädevatele asutustele. Sama nõuet kohaldatakse kontsentreeritud viinamarjavirde, puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde ja sahharoosi koguste suhtes, mida seoses oma ettevõtlustegevusega valdavad füüsilised või juriidilised isikud või isikute rühmad, eelkõige tootjad, villijad, töötlejad ja hulgikauplejad, kelle komisjon määrab kindlaks delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 112e lõikele 1, ning seda kohaldatakse samal ajal ja samas kohas kui värskete viinamarjade, viinamarjavirde, kääriva viinamarjavirde ja vaadiveini suhtes. Nende koguste teatamise võib asendada sissekandega kauba saabumise ja varude kasutamise registris.

5. Iga punktis B ja C osutatud menetlus kajastatakse artiklis 185c ette nähtud saatedokumendis, mille alusel need menetlused läbinud tooted ringlusse lubatakse.

6. Neid menetlusi, välja arvatud erakordsete ilmastikutingimustega põhjendatud erandjuhtudel, ei tohi kasutada:

   a) XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndis C pärast 1. jaanuari;

   b) XIIa lisa II punkti liites osutatud viinamarjakasvatusvööndites A ja B pärast 16. märtsi ja neid menetlusi kasutatakse üksnes saaduste puhul, mis on valmistatud vahetult enne neid kuupäevi korjatud viinamarjasaagist.

7. Olenemata punktist 6 võib kontsentreerimine jahutamise teel ning hapestamine ja hapetustamine siiski toimuda aastaringselt.

II osa

PIIRANGUD

A. Üldised märkused

1. Lubatud veinivalmistustavade kohaselt ei ole vee lisamine lubatud, välja arvatud juhul, kui seda nõuab tehniline erivajadus.

2. Lubatud veinivalmistustavade kohaselt ei ole lubatud ka alkoholi lisamine, välja arvatud valmistustavade puhul, mis on seotud piirituse, liköörveini, vahuveinide, destilleerimiseks kangendatud veinide ja poolvahuveini lisamise teel käärimise peatamisega värske viinamarjavirde saamisega.

3. Destilleerimise tarbeks kangendatud veini võib kasutada ainult destilleerimiseks.

B. Värsked viinamarjad, viinamarjavirre ja viinamarjamahl

1. Värsket viinamarjavirret, milles käärimine on alkoholi lisamisega peatatud, võib kasutada ainult nende toodete valmistamisel, mis ei kuulu CN-koodide 2204 10, 2204 21 ja 2204 29 alla. See ei piira liikmesriike kehtestamast enda territooriumil rangemaid sätteid nende toodete valmistamisele, mis ei kuulu CN-koodide 2204 10, 2204 21 ja 2204 29 alla.

2. Viinamarjamahla ja kontsentreeritud viinamarjamahla ei tohi teha veiniks ega veinile lisada. Nende alkohoolne kääritamine on liidu territooriumil keelatud.

3. Lõigete 1 ja 2 sätteid ei kohaldata toodete suhtes, mis on mõeldud Ühendkuningriigis, Iirimaal ja Poolas CN-koodi 2206 00 alla kuuluvate toodete valmistamiseks ja mille liitnimetuse osana võivad liikmesriigid lubada müügitähist „vein”.

4. Kuivatatud viinamarjadest saadud käärivat viinamarjavirret võib turule lubada üksnes liköörveinide valmistamiseks viinamarjakasvatuspiirkondades, kus see kasutusviis oli traditsiooniline 1. jaanuaril 1985, samuti üleküpsenud viinamarjadest veini valmistamiseks.

5. Kui seoses liidu rahvusvaheliste kohustustega ei ole ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 2 kohaselt otsustatud teisiti, ei tohi kolmandatest riikidest pärit värsketest viinamarjadest, viinamarjavirdest, käärivast viinamarjavirdest, kontsentreeritud viinamarjavirdest, puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirdest, viinamarjavirdest, mille käärimine on peatatud alkoholi lisamise teel, viinamarjamahlast, kontsentreeritud viinamarjamahlast ja veinist või nimetatud saaduste segudest liidu territooriumil käesolevas lisas osutatud saadusi valmistada ega neid sellistele saadustele lisada.

C. Veinide segamine

Kui seoses liidu rahvusvaheliste kohustustega ei ole ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 2 kohaselt otsustatud teisiti, on kolmandast riigist pärineva veini segamine liidust pärineva veiniga ning kolmandatest riikidest pärinevate veinide omavaheline segamine liidu territooriumil keelatud.

D. Kõrvalsaadused

1. Viinamarjade ülepressimine on keelatud. Võttes arvesse kohalikke ja tehnilisi tingimusi, otsustavad liikmesriigid alkoholi miinimumkoguse, mida viinamarjade pressimisjäägid ja veinisete pärast pressimist peab sisaldama.

   Nendes kõrvalsaadustes sisalduva alkoholikoguse kohta teeb otsuse liikmesriik ning see alkoholikogus peab olema vähemalt 5 % toodetud veini alkoholisisaldusest.

2. Veinisettest ega viinamarjade pressimisjääkidest ei tohi valmistada veini ega ühtki teist otsetarbimiseks mõeldud jooki, välja arvatud piiritus, kanged alkohoolsed joogid ja viinamarjade pressimisjääkidest valmistatud vein (*piquette*). Veini valamine veinisette või viinamarjade pressimisjääkide või pressitud Aszu viinamarjade massi peale on lubatud tingimustel, mille komisjon määrab kindlaks delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 112e lõikele 1, ja piirkondades, kus seda tava on traditsiooniliselt kasutatud veinide "Tokaji fordítás" ja "Tokaji máslás" tootmisel Ungaris ning veinide "Tokajský forditáš" ja "Tokajský mášláš" tootmisel Slovakkias.

3. Veinisette pressimine ja viinamarjade pressimisjääkide taaskääritamine muul kui destilleerimise või viinamarjade pressimisjääkidest veini (*piquette*) valmistamise eesmärgil on keelatud. Veinisette filtreerimist ja tsentrifuugimist ei loeta pressimiseks juhul, kui saadav saadus on hea, algupärase ja müügikõlbliku kvaliteediga.

4. Kui asjaomane liikmesriik lubab veini (*piquette*) toota viinamarjade pressimisjääkidest, võib seda kasutada ainult destilleerimiseks või viinamarjakasvataja oma majapidamise tarbeks.

5. Ilma et see piiraks liikmesriikide võimalust võtta vastu otsus, millega nõutakse kõrvalsaaduste kõrvaldamist destilleerimise abil, on igal füüsilisel või juriidilisel isikul või isikute rühmal, kelle valduses on kõrvalsaadusi, kohustus need kõrvaldada vastavalt tingimustele, mille komisjon määrab kindlaks delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 112e lõikele 1.

* EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29.
** ELT L 93, 31.3.2006, lk 12.
*** ELT L 376, 27.12.2006, lk 21.
**** EÜT L 276, 6.10.1990, lk 40.
***** EÜT L 40, 11.2.1989, lk 34.
****** ELT L 139, 30.4.2004, lk 55.

"